

Arrest

nr. 180 158 van 23 december 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 27 juli 2016 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 juli 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat R. VAN DE SIJPE en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van A.W.H.H. (verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u op 1 januari 1975 geboren in Karbala en bezit u over de Iraakse nationaliteit. U bent sjiit en Arabier van origine. In 1990 werd uw vader vermoord omwille van een vete met een andere stam. Na de dood van uw vader besloot uw moeder, die afkomstig is uit Bagdad, samen met u, uw broers en zus terug te keren naar haar ouderlijk huis in Bagdad. Jullie gingen er wonen in de Mutanabbi wijk, gelegen nabij Al Mansour.

U ging naar school tot vijftienjarige leeftijd. Gezien uw gezinssituatie en u de oudste zoon was, ging u nadien werken. Van 1991 tot 1999 werkte u in dienst van Sheikh Maruf als mecanicien.

Nadien opende u uw eigen zaak waar u werkte tot aan uw vertrek uit Irak. Daarnaast handelde u in auto-onderdelen en deed u het onderhoud van elektrische generatoren.

In september 2004 huwde u met uw soennitische vrouw, Marwah (A.M.A.G.) (°1986, OV nummer 8.114.554). Echter, de soennitische familie langs uw vrouw haar kant was geen voorstander van het huwelijk. Haar oom langs vaderskant, Mohammed (M.), was tegen het huwelijk gekant. Hij had zijn zoon Omar als huwelijkskandidaat aan uw vrouw voorgesteld, maar uw vrouw koos ervoor om met u te huwen. De oom was een invloedrijk persoon aangezien hij rijk was en haar familie financierde, waardoor hij over een zekere macht beschikte. Voor jullie huwelijk bedreigde hij u met de dood. Zo zei hij dat hij u zou vermoorden indien jullie zouden huwen. Na jullie huwelijk werd uw vrouw af en toe onder druk gezet door haar vader om van u te scheiden.

U en uw vrouw kregen vier kinderen: Hussein (W.H.A.) (°2005, OV nummer 8.114.554), Maryam (W.H.A.) (°2008, OV nummer 8.114.554), Ali (W.H.A.) (°2012, OV nummer 8.114.554) en Fatimah (W.H.A.) (°2015, OV nummer 8.114.554).

In 2008 werd een oom van uw vrouw, Mahmoud, vermoord. Hij was soenniet en werd door sjiitische milities vermoord. Hierna verslechterde het contact met uw schoonfamilie en praatte u niet meer met hen.

Op 11 mei 2015, wanneer u 's ochtends uw ouderlijk huis verliet, werd u op de hoogte gebracht van het feit dat zowel u als uw twee broers gezocht werden door leden van Asa'ib Ahl al-Haq (AAH). De vorige dag had er zich immers een incident voorgedaan waarbij uw broer Bassam (H.H.A.-T.) (OV nummer 8.074.664) betrokken was. Hij was aan het werk aan elektriciteitsgeneratoren terwijl er ingebroken werd in een naburig huis van een goudhandelaar. Hij bracht een bevriende politieagent hiervan op de hoogte, waarna er een vuurgevecht ontstond tussen de politie en de inbrekers. Nadien bleek dat de inbrekers leden waren van AAH. Uiteindelijk kwam het uit dat de politieagent op de hoogte werd gebracht van dit incident door iemand die aan de elektriciteitsgeneratoren aan het werk was. Gezien zowel u als uw broers aan de elektriciteitsgeneratoren werkten, adviseerde de bevriende politieman van uw broer jullie om alle drie onder te duiken. Nadat u hiervan op de hoogte werd gebracht keerde u niet meer terug naar uw ouderlijk huis. U besloot om samen met uw vrouw en kinderen onder te duiken bij uw vriend Sadi (H.K.) die in de Shamiyaatwijk in Al Sha'ab woonde. Bovendien was u gekend bij sjiitische milities omdat u getrouwd was met een soennitische vrouw en vertrouwden ze u niet. Zo vermoedden ze dat u informatie aan soennieten zou doorgeven. Tijdens uw verblijf bij Sadi regelde u uw vertrek uit Irak.

Op 13 mei 2015 hing er een dreigbrief onder het slot van de buitendeur van uw ouderlijk huis. Hierin werden zowel u als uw twee broers, Bassam en Issam, bedreigd met de dood door leden van AAH. De volgende dag ging uw oom, Hamid (A.Z.), naar de politie met deze dreigbrief. Hij diende geen klacht in maar de politie hield de dreigbrief bij. Op 15 mei 2015 kwamen enkele leden van AAH naar uw ouderlijk huis. Tijdens hun bezoek werden er vernielingen aangebracht en werden uw moeder en neefje Hassan (de zoon van uw broer Issam) geslagen. Uw oom woonde in het huis naast uw moeder. Nadat de leden van AAH ruzie maakten met uw oom schoten ze hem dood.

Nadat de moord op uw oom plaatsvond, bracht u uw vrouw op de hoogte. Vervolgens contacteerde ze haar familie en besloot ze om samen met jullie kinderen naar haar familie te gaan. Jullie hadden enige tijd geen contact meer met elkaar. Tijdens deze periode probeerde de familie van uw vrouw haar te overtuigen om van u te scheiden. Op een dag belde uw vrouw u op om te zeggen dat uw zoon bijna vermoord werd door twee van zijn neven, Omar en Amar. Zij zijn de kinderen van oom Mohammed (M.) die tegen jullie huwelijk was gekant. De ouders van uw vrouw hadden uw zoon Hussein meegenomen op bezoek naar deze oom. Tijdens dit bezoek probeerden zijn twee kinderen uw zoon te stikken. Nadat uw zoon samen met uw schoonouders terugkeerden van het familiebezoek werd uw vrouw van dit incident op de hoogte gebracht.

Uw vrouw diende op 26 mei 2015, zonder medeweten van haar familie, klacht in tegen haar oom. Op 28 mei 2015 diende ze naar de rechtbank te gaan en werd er een arrestatiebevel opgemaakt voor haar oom en zijn twee kinderen. Nadien werden zowel de oom als zijn kinderen gearresteerd. Ze werden tien dagen lang in de gevangenis opgesloten en werden na de betaling van een som geld opnieuw vrijgelaten. Nadien ging Mohammed (M.) naar zijn stamhoofd en legde hij aan hem uit wat er gebeurd was.

Op 1 juni 2015 verliet uw vrouw samen met jullie kinderen het huis van haar ouders. Jullie spraken met elkaar af en verlieten Irak samen via de luchthaven van Bagdad. Jullie maakten hierbij gebruik van jullie eigen paspoort en reisden nadien onder andere via Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Hongarije en Oostenrijk naar België. Op 31 augustus 2015 kwamen jullie aan in België. Jullie dienden dezelfde dag een asielaanvraag in.

Enige tijd geleden heeft uw vrouw een brief ontvangen van haar stam die op 5 oktober 2015 werd opgesteld. Hierin staat geschreven dat ze niet meer tot de stam behoort en worden zij (en haar familie) met de dood bedreigd.

Uw zus Asra verblijft momenteel bij haar schoonfamilie in Al-Bunuk (Bagdad). Haar man, Ali (H.K.A.) (OV nummer 8.090.907), verblijft in België en diende een asielaanvraag in omwille van andere

redenen als u. Zijn vertrek uit Irak is verbonden aan de moord op zijn vader (zie gehoorverslag CGVS 1 Bassam (H.H.A.-T.) p.10/23). Uw broer Issam is getrouwd met Hadeel (H.A.Z.) (OV nummer 8.084.182), jullie nicht en tevens de dochter van uw vermoorde oom. Ook de broer van Hadeel, Amjad (H.A.A.-T.) (OV nummer 8.117.182), diende een asielaanvraag in in België. Hij verliet Irak omwille van andere redenen.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u volgende originele documenten neer: een nationaliteitsbewijs van u en uw vrouw, uw woonkaart, een medisch attest, en identiteitskaarten van u, uw vrouw en uw kinderen. Daarnaast legde u fotokopieën neer van volgende documenten: een dreigbrief van AAH, een dreigbrief van de Dulaimi stam, een klacht, een document van de rechtszaak, een overlijdensakte van uw oom, een medisch document van uw moeder, een document in verband met de geboorte van uw neef, en foto's van uw kinderen, reisweg, het incident dat plaatsvond op 15 mei 2015 en van u in Irak.

B. Motivering

Rekening houdend met de door u ingeroepen vluchtmotieven en de actuele situatie in Irak kan redelijkerwijs niet geconcludeerd worden dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie loopt.

Bij het grondig onderzoek van uw vluchtmotieven werd niet alleen rekening gehouden met de verklaringen die u doorheen uw asielprocedure hebt afgelegd, maar werden ook de gegevens uit het administratieve dossier, de verklaringen van uw broers Issam (H.H.K.A.) en Bassam (H.H.A.-T.), de verklaringen van uw vrouw Marwah (A.M.A.G.), de algemeen bekende gegevens over uw land van herkomst en alle dienstige stukken in overweging genomen.

Volgens uw verklaringen bent u Irak ontvlucht omwille van twee hoofdredenen. Als eerste motief verklaarde u dat u Irak diende te verlaten omdat u en uw broers, Issam (H.H.K.A.) en Bassam (H.H.A.-T.), bedreigd werden met de dood door leden van AAH. Ten tweede verklaarde u dat u en uw vrouw problemen ondervonden met haar familie. Nadat er enkele incidenten plaatsvonden werd zij uit haar stam gezet en bedreigd met de dood. De door u geschetste gang van zaken is echter niet geloofwaardig.

Vooreerst dient het CGVS te vermelden dat uw dossier verbonden is met het dossier van uw broer Bassam (H.H.A.-T.). Jullie beroepen zich immers op identiek dezelfde vervolgingsfeiten (zie gehoorverslag man CGVS 1 p.7/21). In het kader van de asielaanvraag van uw broer Bassam (H.H.A.-T.) werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Ook in het kader van de asielaanvraag van uw broer Issam (H.H.K.A.), die zich eveneens op dezelfde vervolgingsfeiten beroept, werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. De aangehaalde vrees voor vervolging in Irak, zijnde de vervolgingsfeiten door leden van AAH, werd niet geloofwaardig geacht. Bijgevolg wordt in het kader van uw asielaanvraag een gelijkaardige beslissing genomen omtrent dit motief. Het CGVS verwijst hiervoor naar de onderstaande omstandig gemotiveerde beslissing in hoofde van Bassam (H.H.A.-T.):

Rekening houdend met de door u ingeroepen vluchtmotieven en de actuele situatie in Irak kan redelijkerwijs niet geconcludeerd worden dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie loopt.

Bij het grondig onderzoek van uw vluchtmotieven werd niet alleen rekening gehouden met de verklaringen die u doorheen uw asielprocedure hebt afgelegd, maar werden ook de gegevens uit het administratieve dossier, de verklaringen van uw broer Issam (H.H.K.A.), de algemeen bekende gegevens over uw land van herkomst en alle dienstige stukken in overweging genomen.

Volgens uw verklaringen bent u Irak ontvlucht omdat u en uw broers, Issam (H.H.K.A.) en Wissam (H.H.A.), bedreigd werden met de dood door leden van AAH. De door u geschetste gang van zaken is echter niet geloofwaardig.

Vooreerst maakte u uw recent verblijf in Irak, waar u volgens uw verklaringen tot mei 2015 verbleef, niet aannemelijk. Volgende argumenten wijzen er immers op dat u tijdens de afgelopen jaren niet (permanent) in Irak hebt verbleven.

Zo legde u verschillende documenten, zoals een identiteitskaart, een nationaliteitsbewijs en een fotokopie van een pagina uit uw paspoort, neer ter ondersteuning van uw identiteit. Echter, de verklaringen die u aflegde in verband met uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, stemmen niet overeen met de inhoud van deze documenten. Deze documenten werden vrij recentelijk (2015) uitgegeven. U gevraagd naar de redenen hiervan, bleef u in eerste instantie vaag en onduidelijk. Zo verklaarde u dat u uw vorige nationaliteitsbewijs verloor of beschadigde, maar wist u niet met zekerheid te vertellen wat er precies mee gebeurde. Nadat u werd gevraagd naar meer verduidelijking, bleef u opnieuw vaag en gaf u aan dat u niet meer precies wist wat er met uw vorig nationaliteitsbewijs

gebeurde (zie gehoorverslag CGVS 2 p.7/16). Naast het gegeven dat u niet kon vertellen wat hiermee gebeurde, dient het CGVS u erop te wijzen dat het bevreemdend is dat op het door u voorgelegde nationaliteitsbewijs niet verwezen wordt naar het vorige exemplaar waarover u beschikte. Betreffende uw identiteitskaart, verklaarde u tweemaal dat u een nieuwe diende aan te vragen omdat uw vorige verouderd was (zie gehoorverslag CGVS 1 p.15/23 en gehoorverslag CGVS 2 p.7/16). Nadat u tijdens het gehoor op 21 december 2015 werd gewezen op het feit dat op de door u voorgelegde identiteitskaart vermeld staat dat u de vorige kwijtraakte, paste u uw verklaringen aan en gaf u aan dat u reeds verklaarde tijdens het eerste gehoor bij het CGVS dat u uw vorige identiteitskaart verloor. U legde de oorzaak van deze tegenstrijdigheid bij de tolk van het eerste gehoor, een argument dat u meermaals aanhield wanneer u geconfronteerd werd met tegenstrijdigheden en incoherente verklaringen (zie gehoorverslag CGVS 1 p.14/23 en gehoorverslag CGVS 2 p. 2;8;10/16 2;7-8/16). Het CGVS kan hier dan ook geen geloof aan hechten. Bovendien verklaarde u tijdens het tweede interview, waarbij een andere tolk aanwezig was, in eerste instantie opnieuw dat u een nieuwe identiteitskaart aanvraagde omdat de vorige verouderd was (zie gehoorverslag CGVS 2 p.8/16). Uit het bovenstaande kan het CGVS dan ook besluiten dat de door u voorgelegde documenten niet bekomen zijn op de wijze dat u beweert. Dit wijst erop dat u deze documenten niet in eigen persoon hebt bekomen of deze documenten niet authentiek zijn. **Verder legde u enkel een fotokopie uit uw paspoort voor ter ondersteuning van uw identiteit.** In verband met deze fotokopie dient het CGVS u erop te wijzen dat fotokopieën slechts beperkte bewijswaarde hebben gezien het geen originele documenten zijn en makkelijk kunnen worden aangepast mits enig knip-en plakwerk. Daarnaast gaf u aan dat uw laatste nieuwe paspoort in 2009 of 2010 werd uitgegeven terwijl uit de fotokopie blijkt dat deze reeds op 30 oktober 2008 werd uitgegeven (zie gehoorverslag CGVS 1 p.14/23 en groene map). Als verklaring voor de afwezigheid van uw origineel paspoort, gaf u aan dat uw origineel paspoort zich nog steeds bij de smokkelaar bevindt. U zou het paspoort terugkrijgen als u hem nog een verschuldigd bedrag zou betalen, maar achtte dit niet meer nodig gezien uw paspoort in 2016 vervalt (zie gehoorverslag CGVS 1 p.17/23 en gehoorverslag CGVS 2 p.13/16). Naast het feit dat het zeer eigenaardig is dat u aangeeft de smokkelaar nog steeds een bedrag van 1000 euro, wat een zeer hoog bedrag is, verschuldigd te zijn (zie gehoorverslag CGVS 1 p.17/23), kan het CGVS in het licht van bovenstaande en onderstaande argumenten ook hier geen geloof aan hechten. **Het CGVS vermoedt ten zeerste dat u uw paspoort bewust achterhoudt om de daarin vervatte reisweg en andere informatie te verhullen. Ook het feit dat u geen geloofwaardige verklaringen aflegde omtrent de door u voorgelegde recente identiteitsdocumenten, doet vermoeden dat u Irak vroeger heeft verlaten dan u beweert. Het vermoeden bestaat dan ook dat u deze documenten achterwege houdt daar de inhoud niet strookt met uw verklaringen.**

Daarnaast worden bovenstaande veronderstellingen bevestigd door uw verdere tegenstrijdige en leugenachtige verklaringen betreffende de plaatsen waar u in het verleden (al dan niet langdurig) hebt verbleven. Net zoals bij uw verklaringen in verband met uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, legde u incoherente en onduidelijke verklaringen af omtrent de reizen die u in het verleden maakte. Opnieuw legde u de oorzaak van de tegenstrijdigheden in uw verklaringen bij de tolk. Zo verklaarde u tijdens het eerste gehoor dat u éénmaal naar Iran op reis ging als toerist en zou u hierbij gebruik hebben gemaakt van uw oud paspoort. Opmerkelijk hierbij is dan ook dat u verklaarde slechts één week in Iran te hebben verbleven omdat u moest zorgen voor de generatoren. Echter, dit is tegenstrijdig met het feit dat u eerder verklaarde dat u pas aan de generatoren begon te werken in 2009 of 2010, en uit de voorgelegde kopie van uw paspoort blijkt dat u in 2008 reeds een nieuw paspoort aanvraagde (daar dit uw laatste paspoort zou zijn, diende u voor uw reis naar Iran nog gebruik gemaakt te hebben van een ouder paspoort) (zie verklaring CGVS 1 p.14/23). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid antwoordde u in eerste instantie naast de kwestie. Nadat u opnieuw gewezen werd op de tegenstrijdigheid legde u, zoals u reeds eerder deed, de fout bij de vertaling van de tolk en het feit dat u moe was (zie gehoorverslag CGVS 1 p.14/23). Zoals reeds eerder vermeld hecht het CGVS hier geen geloof aan. **Daarnaast was u uiterst vaag en onwetend over uw e-mailadres en de verschillende facebookaccounts waarover u beschikt(e).** Wanneer u tijdens het eerste gehoor werd gevraagd naar uw e-mailadres, schreef u spontaan uw e-mailadres (b.1982m@yahoo.com) neer. Daarnaast gaf u aan dat u niet meer wist op welke naam u een facebookaccount aanmaakte en gaf u aan dat u in Irak een account liet aanmaken door iemand anders op basis van een telefoonnummer (zie gehoorverslag CGVS 1 p.11/23). Na het eerste gehoor werd er dan ook geen facebookaccount van u gevonden op uw naam, noch via het door u opgegeven e-mailadres. Gezien deze eerste verklaringen, is het dan ook uiterst eigenaardig dat u tijdens het tweede gehoor bij het CGVS, net het tegenovergestelde beweerde. U gaf immers aan dat u zich uw e-mailadres niet meer herinnerde, maar wel de naam van uw facebookaccount (Bassam (A.T.)), zie facebookprofiel A blauwe map).

Ook gaf u aan dat u uw e-mailadres niet kan onthouden terwijl u dit tijdens het eerste gehoor spontaan neerschreef (zie gehoorverslag CGVS 2 p.4/16). Op basis van de naam die u opgaf tijdens het tweede

gehoor, werd er een facebookaccount teruggevonden waarop foto's van u te zien zijn (zie facebookprofielprofiel A). Hierbij dient worden opgemerkt dat al de beschikbare informatie die op uw 'wall' geplaatst werd dateert van december 2015 en januari 2016, wat doet vermoeden dat u dit profiel aanmaakte voor het CGVS. Daarnaast is het merkwaardig dat nadat het tweede gehoor plaatsvond, er wel een facebookaccount werd verbonden aan het e-mailadres dat u opgaf tijdens het eerste gehoor, maar dan wel op naam van 'Haider' (zie facebookprofiel B). Op het facebookaccount van Haider zijn verschillende commentaren te zien van een facebookprofiel op naam van 'Bm Bm (A.)' (zie facebookprofiel). Op dit laatste facebookaccount staan talrijke foto's en berichten geplaatst sinds 2010. Gezien dit profiel op naam van 'Bm Bm (A.)' staat, u steeds op de (profiel)foto's staat, en 'Asra' opgegeven staat bij de familierelaties van dit account, kan het CGVS ervan uitgaan dat u de beheerder bent van dit facebookprofiel. Het is dan ook het eigenaardig dat u zich de naam van dit facebookaccount tijdens het gehoor bij het CGVS niet meer kon herinneren aangezien uit dit account blijkt dat u al jarenlang redelijk actief bent op facebook. Bovendien verklaarde u dat u geen fan bent van facebook en het niet zo vaak gebruikt, wat niet blijkt uit twee facebookaccounts (A en C, zie gehoorverslag CGVS 2 p. 4-5/16). Hieruit blijkt immers dat u een fervente facebookgebruiker bent. **Wat er ook van zij, het achterhouden van deze informatie doet vermoeden dat u bepaalde zaken te verbergen heeft voor de Belgische asielinstanties. Dit vermoeden wordt bevestigd door de vele foto's van u in Turkije die door u op het facebookprofiel (C), dat u achterhiel voor het CGVS, werden geplaatst. Uit deze foto's blijkt immers dat u zeer vaak of langdurig in Turkije verbleef, wat niet overeenstemt met uw verklaringen.** Nadat u tijdens het tweede gehoor meermaals werd gevraagd naar uw reizen naar Turkije en u steeds afwijkend antwoordde, gaf u aan dat u voor uw definitief vertrek uit Irak in mei 2015, slechts twee keer op reis ging naar Turkije ging en dit tussen 2012 en 2015 (zie gehoorverslag CGVS 2 p.9-12/16). Echter, u plaatste tal van foto's die op verschillende plaatsen en tijdstippen werden genomen in Turkije tussen 2010 en 2015 op dit facebookaccount. Ook plaatste u foto's, waarvan één foto genomen werd in de Torku Arena in Turkije, wanneer u beweerde ondergedoken te zijn in Bagdad (zie info blauwe map: facebookprofiel C en Torku Arena). **Gezien u uw paspoort achterhoudt, u ongeloofwaardige verklaringen aflegde omtrent uw recente identiteitsdocumenten, u uiterst onduidelijk, vaag en tegenstrijdig bleef over uw verblijf in Turkije en uw facebookaccount met talrijke foto's van u in Turkije tussen 2010 en 2015 verzweeg, heeft het CGVS een zeer sterk vermoeden dat u Irak reeds voor mei 2015 voor (een) lange periode(s) hebt verlaten. Daarenboven was u niet in staat om uw vertrek uit Irak in mei 2015 aan de hand van enig reisdocument te staven, hoewel deze reis door een vriend van u zou geregeld zijn (zie gehoorverslag CGVS 2 p.11/16).** Het feit dat u het CGVS na het tweede gehoor enkele foto's bezorgde van u in Irak die volgens uw verklaringen in 2003, 2006, 2014 en 2015 werden genomen (zie groene map), toont slechts aan dat u dat u op bepaalde ogenblikken in Irak was, maar ook niet meer dan dat. Deze foto's kunnen het vermoeden dat u niet meer langdurig in Irak verbleef niet weerleggen. **Uw bewering dat u permanent verbleef in Irak tot mei 2015, wordt ook verder ondermijnd door volgende elementen.** Zo verklaarde u foutief dat de avondklok in Bagdad nog van toepassing was bij uw vertrek in mei 2015 en deze enkel tijdens Ramadan (juli) tijdelijk werd opgeheven (zie gehoorverslag CGVS 1 p.8/23). Echter, uit informatie blijkt dat deze reeds werd opgeheven in februari 2015 (zie blauwe map). Daarnaast was u niet in staat een kieskaart voor te leggen die werd uitgegeven voor de verkiezingen in 2014. U verklaarde dat u geen interesse had in politiek, maar het CGVS vermoedt dat u geen kieskaart hebt omdat u zich elders bevond (zie gehoorverslag CGVS p.13/23).

Uit het bovenstaande kan besloten worden dat u niet langdurig in Irak verbleef (tot mei 2015) zoals u beweert. Uw leugenachtige verklaringen hieromtrent, alsook het achterhouden van bepaalde documenten zoals uw paspoort, tasten uw algemene geloofwaardigheid dan ook ten zeerste aan.

Ook uw verklaringen en voorgelegde documenten betreffende het door u aangehaalde asielrelaas konden niet overtuigen. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u foto's van uw moeder en neefje voor die verwond raakten, en een kopie van een dreigbrief van de leden van AAH (zie groene map). In verband met de foto's dient het CGVS te vermelden dat deze geenszins de oorzaak van deze verwondingen aantonen en bijgevolg geen bewijs bieden van de problemen die u in Irak zou ondervonden hebben. Aangaande de dreigbrief, waarvan u slechts een kopie voorlegt, dient het volgende te worden opgemerkt. Vooreerst werd u reeds gewezen (zie supra) op de beperkte waarde van fotokopieën. U gevraagd waar de originele dreigbrief zich bevindt, verklaarde u dat deze brief zich bij het politiekantoor in Bagdad zou bevinden. Uw oom zou met de originele dreigbrief naar de politie gegaan zijn, waarna de politie de dreigbrief inhield om de leden van AAH te beschermen (zie gehoorverslag CGVS 1 p.15/23).

Dat uw oom met deze dreigbrief naar de politie ging terwijl u zelf aangaf dat de politie samenwerkte met leden van AAH en u door politiemannen verraden werd (zie gehoorverslag CGVS 1 p.18/23), is uiterst

eigenaardig. Daarenboven gaf uw broer Issam hier geen enkele blijk van tijdens zijn gehoor op 1 oktober 2015. Hij verklaarde immers dat u het originele document overhandigde tijdens uw eerste interview (zie gehoorverslag CGSV Issam (H.H.K.A.) p.15/21). **Daarnaast legde u meerdere incoherente en onlogische verklaringen af in verband met uw asielrelaas.** Zo beweerde u Irak te hebben verlaten met uw eigen paspoort vanuit de luchthaven van Bagdad, wat onlogisch en risicovol lijkt te zijn in de door u omschreven omstandigheden. Uw verklaring dat de luchthaven onder de controle van een Brits bedrijf zou zijn en milities er weinig macht hebben, biedt in de door u geschetste context geen afdoende verklaring hiervoor. U gaf immers aan dat u verraden werd door de politie en zij de originele dreigbrief inhielden om de leden van AAH te beschermen. Bovendien verklaarde u zelf dat het een risico was om Bagdad via de luchthaven te verlaten (zie gehoorverslag CGVS 1 p. 20/23). Verder gaf u aan dat u ging onderduiken bij een vriend die slechts op 3 kilometer van uw ouderlijk huis woont, wat de door u aangehaalde vrees verder in twijfel trekt (zie gehoorverslag CGVS 1 p.19/23 en gehoorverslag CGVS 2 p.4/16). Gezien u vreesde vermoord te worden door leden van AAH, is het eigenaardig dat u zich zo dicht bij uw ouderlijk huis zou schuilhouden. Betreffende de verklaringen in verband met de onderduikadressen, is het zeer eigenaardig dat uw broer Issam tijdens het gehoor dat plaatsvond op 1 oktober 2015, niet wist te vertellen waar u en Wissam zich zouden hebben schuilgehouden in Bagdad na 10 mei 2015 (zie gehoorverslag Issam (H.H.K.A.) p.10-11/21). Het feit dat u verklaarde dat jullie elkaar in Bagdad niet op de hoogte brachten van jullie schuilplaatsen biedt hier geen verklaring voor (zie gehoorverslag CGVS 1 p.19/23). Op 1 oktober 2015 wist Issam immers nog steeds niets te vertellen waar u en Wissam zich zouden hebben schuilgehouden. Deze onwetendheid wijst er dan ook op dat de door u aangehaalde feiten niet hebben plaatsgevonden. Ten slotte gaf u aan dat uw moeder, wiens drie zonen gezocht zouden worden en wiens broer werd vermoord door leden van AAH, nog steeds in haar ouderlijk huis in Bagdad verblijft (gehoorverslag CGVS 1 p.10-19/23). Opnieuw is dit een onlogisch element in uw asielrelaas. **Voorgaande elementen ondermijnen dan ook uw aangehaalde problemen en asielrelaas verder.**

Daarnaast legde u een overlijdensakte van uw oom voor. Gezien documenten slechts bewijswaarde hebben voor zover ze overeen komen met geloofwaardige verklaringen, kan ook hier geen geloof aan gehecht worden. Bovendien beschikt het CGVS uit informatie en die werd toegevoegd aan het administratieve dossier, waaruit blijkt dat (ver)vals(t)e documenten veelvuldig voorkomen in Irak.

Verder gaf u aan dat u en uw familie nog steeds worden gezocht in Karbala omwille van de vete waarbij uw vader in 1990 vermoord werd, maar geeft u aan dat u Irak hebt verlaten omwille van andere redenen. (zie gehoorverslag CGVS 1 p.5/23). Ten slotte verklaarde u dat u nooit andere problemen hebt ondervonden in Irak dan het door u aangehaalde ongeloofwaardige asielrelaas (zie gehoorverslag CGVS 1 p.19;21/23).

Bovenstaande beslissing stelt dat er geen geloof gehecht kan worden aan de doodsbedreiging door leden van AAH aan u en uw broers. Daar er geen geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas van uw broer(s), kan er evenmin geloof worden gehecht aan de vrees die u beweert te ondervinden voor AAH. U baseert zich immers op bedreigingen die het gevolg zijn van de handelingen van uw broer Bassam (H.H.A.-T.) waar het CGVS geen geloof aan hecht.

Bovendien zijn er meerdere elementen die de geloofwaardigheid van dit asielrelaas verder ondermijnen. Zo legden u en uw vrouw tegenstrijdige verklaringen af omtrent enkele essentiële elementen van jullie onderduikperiode. Uit de vragenlijsten van het CGVS die door jullie werden ingevuld blijkt dat jullie verklaarden dat uw vrouw op 15 mei 2015 werd opgehaald door haar familie bij het huis van Sadi (zie vragenlijst CGVS man punt 5 en vragenlijst CGVS vrouw punt 5). Ook tijdens het gehoor dat plaatsvond bij het CGVS verklaarde u dat uw vrouw werd opgehaald door haar familie bij het huis van Sadi (zie gehoorverslag CGVS man 2 p.3-4/5). Het is dan ook eigenaardig dat uw vrouw tijdens de gehoren die plaatsvonden bij het CGVS verklaarde dat Sadi haar naar haar familie bracht (gehoorverslag CGVS vrouw 1 p.3/7, gehoorverslag vrouw CGVS vrouw 2 p.9/13). Uw vrouw werd gewezen op jullie tegenstrijdige verklaringen en het feit dat ze eerder aangaf (tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS) dat ze samen met de kinderen door haar familie werd opgehaald in het huis van Sadi. Als verklaring voor deze tegenstrijdigheid gaf ze aan dat ze het zich niet kon herinneren en tijdens het vorige interview enkel akkoord ging met uw verklaringen (zie gehoorverslag CGVS vrouw 2 p.9/13). Daarnaast dient het CGVS u erop te wijzen dat u tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS eveneens verklaarde dat u, op de dag dat uw vrouw het huis van Sadi verliet, later thuiskwam en uw gezin het huis van Sadi reeds had verlaten (zie vragenlijst CGVS man punt 5). Het is dan ook uiterst tegenstrijdig dat u tijdens het gehoor bij het CGVS verklaarde dat u nooit buitenshuis ging tijdens deze onderduikperiode. U hierop gewezen, gaf u aan dat er (vertaal)fouten werden gemaakt tijdens de vorige interview (zie gehoorverslag CGVS man 2 p.3/5). Aan deze loze verklaringen kan het CGVS geen geloof hechten.

Deze tegenstrijdige verklaringen betreffende essentiële elementen in uw asielrelaas bevestigen dan ook dat het door u aangehaalde incident waardoor u met de dood werd bedreigd door leden van AAH niet heeft plaatsgevonden.

Daarnaast legde u verschillende identiteitsdocumenten van u, uw vrouw en kinderen voor. Opmerkelijk hierbij is dat de identiteitskaarten van u, uw vrouw en kinderen werden uitgegeven in april 2015. Ook de nationaliteitsbewijzen van u en uw vrouw werden in april 2015 uitgegeven (zie verklaring DVZ man en verklaring DVZ vrouw punt 23). U gevraagd naar de redenen waarom u de identiteitskaarten van uw kinderen in die periode hebt aangevraagd, verklaarde u dat kinderen een identiteitskaart dienen te hebben om een paspoort aan te vragen. Daarnaast verklaarde u dat ze een identiteitskaart nodig hebben voor medische en educatieve redenen. Nadat u nogmaals werd gevraagd naar de specifieke reden waarom u de voorgelegde identiteitskaarten aanvraagde, verklaarde u dat u ze aanvraagde om hun paspoort aan te vragen (zie gehoorverslag CGVS man 1 p.11/21). U verklaarde dat u in april 2015 de paspoorten van uw twee jongste kinderen hebt aangevraagd. De paspoorten van de twee oudste kinderen werden reeds in 2011 aangevraagd. **Het feit dat deze identiteitskaarten, alsook de paspoorten van uw kinderen, reeds werden aangevraagd voor het incident waarvoor u Irak diende te verlaten plaatsvond, wijst er dan ook op dat u uw vertrek uit Irak reeds eerder aan het voorbereiden was.** U gevraagd of u reeds in april (2015) de intentie had om Irak te verlaten, verklaarde u dat u die intentie niet had en misschien op vakantie wilde gaan (zie gehoorverslag CGVS man 1 p.11/21). Opnieuw betreft dit een loze verklaring waar het CGVS geen geloof aan hecht. De vaststelling dat u identiteitsdocumenten liet vernieuwen of aanmaken ondersteunt het vermoeden dat u uw vertrek uit Irak reeds aan het voorbereiden was.

Ook legde u geen paspoort van u of uw gezinsleden voor. Als verklaring voor de afwezigheid van jullie paspoorten, gaf u aan dat u deze diende te overhandigen aan de smokkelaar (zie verklaring DVZ man punt 24). Echter, in het licht van bovenstaande leugenachtige verklaringen, vermoedt het CGVS ten eerste dat u de paspoorten van u en uw gezin bewust achterhoudt om de daarin vervatte reisweg en andere informatie te verhullen.

Verder dient het CGVS te vermelden dat u onware verklaringen omtrent uw facebookprofielen aflegde. Zo werd u gevraagd naar de facebookprofielen waarover u beschikt, en verklaarde u dat u over één facebookprofiel onder de naam (W.H.) beschikt. Behalve deze zou u geen ander profiel hebben (zie gehoorverslag CGVS man 1 p.8/21). Het is dan ook eigenaardig dat het CGVS een tweede facebookprofiel van u vindt waarop u reeds enkele jaren actief bent (zie blauwe map document 5). Dit doet dan ook vermoeden dat er op uw facebookprofielen, elementen terug te vinden zijn die u verborgen wil houden daar ze niet stroken met uw verklaringen.

Als tweede vluchtmotief gaf u aan dat u en uw vrouw problemen ondervonden met haar familie omwille van jullie gemengd huwelijk. Er zouden zich bepaalde gebeurtenissen hebben voorgedaan waardoor uw vrouw uit haar stam werd gezet en bedreigd werd met de dood. Echter, gezien deze gebeurtenissen, zijnde de moordpoging op uw zoon Hussein en de klacht die uw vrouw nadien indiende waardoor zij uit de stam werd gezet, verbonden zijn aan bovenstaande elementen in uw asielrelaas die ongeloofwaardig worden geacht, kan het CGVS ook hier geen geloof aan hechten. U verklaarde immers dat u met uw gezin onderdook in mei 2015 ten gevolge van uw problemen en uw vrouw na de dood van uw oom, samen met jullie kinderen naar haar familie ging.

Naast het feit dat het CGVS omwille van bovenstaande redenen geen geloof hecht aan de moordpoging op uw zoon, en bijgevolg aan de klacht die uw vrouw hiervoor indiende en het feit dat ze uit haar stam werd gezet, dient het CGVS het volgende op te merken. Ter ondersteuning van de klacht, rechtszaak en arrestatie van de familieleden van uw vrouw, legde u twee fotokopieën neer van juridische documenten. Echter, deze documenten kunnen bovenstaande appreciatie van uw asielrelaas niet omkeren daar documenten enkel bewijswaarde hebben voor zover ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. Ook legde u slechts fotokopieën neer, en deze zijn makkelijk te vervalsen mits enig knip-en plakwerk, waardoor ze geen enkele bewijswaarde hebben. Daarenboven blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratieve dossier, dat corruptie en documentenfraude veelvuldig voorkomt in Irak. Ditzelfde geldt voor de voorgelegde kopie waarin vermeld staat dat uw vrouw uit haar stam wordt gezet. Daarbij dient het CGVS op te merken dat dit document werd opgesteld op 15 oktober 2015, en dus nadat jullie een asielaanvraag in België indienden, waardoor het een gesolliciteerde indruk wekt. Bovendien is het eigenaardig dat dit pas in oktober 2015 werd opgesteld terwijl de incidenten die hiertoe aanleiding zouden hebben gegeven zich in mei, juni 2015 hebben voorgedaan.

Daarnaast dient het CGVS u te wijzen op enkele onlogische en incoherente elementen in uw asielrelaas. Zo zou uw vrouw samen met haar kinderen bij haar familie onderduiken terwijl ze verklaarde dat ze niet goed meer overeen kwam met haar vader en broers. Daarnaast is het eigenaardig dat ze aan haar ouders zou toelaten om jullie zoon mee te nemen naar een oom wie ze reeds vreesde. Verder

is het niet aannemelijk dat uw vrouw nog enkele dagen bij haar familie bleef wonen nadat ze een klacht tegen haar oom indiende.

Betreffende de problemen die u ondervond met de schoonfamilie, blijkt uit de verklaringen van u en uw vrouw dat jullie verder nooit dermate ernstige problemen ondervonden hebben met haar familie waardoor jullie het land dienden te verlaten. U zou met uw vrouw gehuwd zijn in 2004 zonder akkoord van haar familie, en verklaarde dat u destijds werd bedreigd met de dood door de oom van uw vrouw indien u met haar zou huwen. U gevraagd naar eventuele problemen die u tussen 2004 en 2015 met uw schoonfamilie ondervond, was u niet in staat om bepaalde gebeurtenissen te omschrijven. Naast het feit dat u aangaf dat u 'gewoon problemen' ondervond met uw schoonfamilie, verklaarde u uiteindelijk dat u geen persoonlijke problemen ondervond met hen tussen 2004 en 2015. U stelde bovendien dat u wist dat ze u toch niet gingen vermoorden. Daarnaast gaf u aan dat u Irak niet heeft verlaten omwille van problemen met uw schoonfamilie, maar verklaarde u wel dat uw vrouw voor hen bang is (zie gehoorverslag CGVS man 1 p.20/21).

Tenslotte gaf u aan dat uw vader in 1990 in Karbala vermoord werd omwille van een vete tussen verschillende stammen, maar verklaarde u dat uw familie naar Bagdad verhuisde en u hier verder geen problemen door heeft ondervonden (zie gehoorverslag CGVS 1 p.4/21). Ten slotte haalde u geen andere problemen aan waarom u Irak diende te verlaten (zie gehoorverslag CGVS man 1 p.19-20/21).

Verder verwees u naar uw medische toestand en legde u een medisch attest neer ter ondersteuning van uw psychologische problemen. Echter, betreffende deze medische motieven dient opgemerkt te worden dat deze geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient zich hiervoor te richten tot de geijkte procedure.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term "reëel risico" dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het E.V.R.M. (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Concreet betekent dit dat het risico persoonlijk, voorzienbaar en actueel dient te zijn. Hoewel geen enkele zekerheid vereist is, volstaat een potentieel risico gebaseerd op speculaties, hypotheses, veronderstellingen of vermoedens dan ook niet. Verwachtingen betreffende toekomstige risico's kunnen evenmin in overweging genomen worden (EHRM, Soering vs. VK – Application no. 14.038/88, 7 juli 1989, para. 94; EHRM, Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, para. 111; EHRM, Chahal vs. V, Application no. 22.414/93, 15 november 1996, para. 86; EHRM, Mamatkoulou en Askarov vs. Turkije, Applications nos. 46827/99 en 46951/99) 4 februari 2005, para 69.)

Ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet bestaat uit "de ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands of internationaal gewapend conflict". Het CGVS betwist niet dat er actueel in Irak sprake is van een **binnenlands gewapend conflict**. Het CGVS benadrukt echter dat het bestaan van een gewapend conflict een noodzakelijk voorwaarde is voor de toepassing van artikel 48/4, § 2, c Vw., doch op zich niet volstaat om een internationale beschermingsstatus toe te kennen. Er dient immers sprake te zijn van **willekeurig of blind geweld**. Willekeurig geweld in de omgangstaal is het antoniem van doelgericht geweld. Het impliceert dat iemand toevallig gedood of gewond kan geraken en dit omdat de strijdende partijen gevechtsmethodes gebruiken die de kans op burgerslachtoffers vergroten. Het begrip houdt in dat een persoon geraakt kan worden door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, para 34; UNHCR, Safe at last? Law and Practice in Selected Member States with Respect to Asylum-Seekers Fleeing Indiscriminate Violence, juli 2011, p. 103).

De vaststelling dat het gewapend conflict gepaard gaat met blind geweld is echter evenmin voldoende om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Overeenkomstig de jurisprudentie van het Hof van Justitie kan het bestaan van een binnenlands gewapend conflict immers slechts leiden tot toekenning van de subsidiaire bescherming "voor zover de confrontaties tussen de reguliere strijdkrachten van een staat en een of meer gewapende groeperingen of tussen twee of meer gewapende groeperingen bij wijze van uitzondering worden geacht een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming (...) teweeg te brengen, omdat de mate van willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt, dermate hoog is dat er

zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op die bedreiging zou lopen” (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen*, para. 30; zie ook HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, para. 35 tot 40 en 43). Het CGVS wijst er op dat ook het EHRM in zijn vaste rechtspraak omtrent artikel 3 EVRM oordeelt dat een dergelijke situatie zich slechts voordoet in de meest extreme gevallen van veralgemeend geweld (zie EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, para. 115 ook EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, para.226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, para. 54).

Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie volgt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van blind geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten. (zie ook EASO, *The Implementation of Article 15(c) QD in EU Member States*, juli 2015, pagina 1 t.e.m. 7). Het CGVS wijst er volledigheidshalve op dat ook het EHRM, bij het beoordelen of een situatie van veralgemeend geweld onder artikel 3 EVRM ressorteert, rekening houdt met meerdere factoren (zie bijvoorbeeld EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, ara. 214 – 250; EHRM, *K.A.B. V. Zweden*, nr. 866/11, van 5 september 2013, para. 89 -97). Bovendien adviseert ook UNHCR dat er bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in een gebied rekening wordt gehouden met verschillende objectieve elementen teneinde de bedreiging van het leven of de fysieke integriteit van een burger te kunnen beoordelen (zie bijvoorbeeld de UNHCR “*Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*” van 19 april 2016).

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd “UNHCR Position on Returns to Iraq” van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus “*Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad*” van 23 juni 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Centraal-Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. Dit grondoffensief is hoofdzakelijk gesitueerd in de Centraal-Iraakse provincies Ninewa, Salahaddin, Diyala, Anbar en Kirkuk. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR’s “*Position on Returns to Iraq*” dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Al-Mahmudiya, Tarmia, Mada’in en Abu Ghraib.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad veranderd zijn. Voordat IS zijn offensief in Centraal-Irak in juni 2014 had ingezet, vonden er goed gecoördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, al dan niet gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. Anno 2015 vonden er daarentegen nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats. Eerder werd de geweldcampagne van IS in Bagdad getypeerd door frequente, vaak minder zware aanslagen.. In april en mei 2016 nam

het aantal zware aanslagen in Bagdad echter weer toe. IS zette weer sterker in op bomauto's. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden er dagelijks kleinschaligere aanslagen plaats. Het blijven nog altijd deze kleinere aanvallen die de meeste burgerslachtoffers maken. De sjiiitische milities blijken op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Uit de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 23 juni 2016 blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers en het aantal geweldfeiten niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen. Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie en het EHRM volgt immers dat het geweld willekeurig van aard moet zijn, wat betekent dat het blind geweld een welbepaald niveau moet bereiken opdat er sprake kan zijn van ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c Vw..

In dit opzicht wijst het CGVS er op dat de cijfers in voornoemde COI Focus met betrekking tot het aantal te betreuren burgerslachtoffers niet enkel betrekking hebben op slachtoffers van blind geweld, maar ook op slachtoffers van andere geweldfeiten zoals gerichte ontvoeringen en moorden. Bovendien hebben deze cijfers betrekking op het gehele grondgebied van de provincie Bagdad, dat een oppervlakte van 4555 km² heeft en iets meer dan 7 miljoen inwoners heeft. Het loutere feit dat er geweldfeiten plaatsvinden in de provincie Bagdad, dat hierbij maandelijks honderden burgerslachtoffers vallen, en dat hierbij soms sprake is van blind geweld is op zichzelf bijgevolg onvoldoende om te besluiten dat er in de provincie Bagdad sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van blind geweld zo hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad louter door zijn aanwezigheid daar een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige bedreiging. Teneinde te kunnen vaststellen of het geweld in Bagdad het vereiste niveau van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c Vw. bereikt, moeten, overeenkomstig de hierboven aangehaalde jurisprudentie van het Hof van Justitie en het EHRM, bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad niet alleen kwantitatieve, maar ook kwalitatieve factoren in rekening gebracht worden, waaronder (doch niet uitsluitend) de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel blind geweld; de geografische omvang van het conflict en de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door blind geweld; het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied; de impact van dit geweld op het leven van de burgers; en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De recente opstoot van zware aanslagen in april en mei 2016, heeft bovendien geen negatieve impact gehad op het dagelijks leven in Bagdad. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. Ondanks de aanwezige veiligheidsrisico's blijven de infrastructuur, het bedrijfsleven en de publieke sector verder functioneren. Bagdad is geen belegerde stad, de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is er verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven er geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in Bagdad gestegen en hebben veel inwoners het moeilijk om financieel rond te komen. Het CGVS erkent dat er zich bepaalde problemen voordoen in de drinkwaterbevoorrading en de sanitaire inrichtingen en dat dit in overbevolkte wijken gezondheidsproblemen met zich meebrengt, doch benadrukt dat dit gegeven geen afbreuk doet aan de conclusie dat de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen in Bagdad is verzekerd.

Verder blijkt uit de beschikbare informatie dat de scholen in Bagdad open zijn, dat het schoolbezoek er tamelijk hoog ligt en dat het schoolbezoek er stabiel blijft sedert 2006. Ook dit vormt een relevant gegeven bij de beoordeling van de vraag of de veiligheidssituatie in Bagdad beantwoordt aan de hoger aangehaalde criteria. Indien de situatie in Bagdad van zulke aard was dat een loutere aanwezigheid in, en dus ook verplaatsing binnen, Bagdad een reëel risico op ernstige schade met zich zou brengen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, kan er immers vanuit gegaan worden dat scholen hun deuren zouden sluiten, minstens dat het schoolbezoek dramatisch zou zijn gedaald, hetgeen in casu echter niet het geval blijkt te zijn.

Uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden is, ook al staat deze zwaar onder druk, en is de toegang tot dit systeem (vooral voor IDP's) moeilijk.

Desalniettemin vormt het gegeven dat er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden is, eveneens een nuttige overweging teneinde de impact van het geweld op het dagelijkse en openbare leven in Bagdad in te schatten.

Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijk uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, en is de internationale luchthaven operationeel. Ook deze vaststellingen vormen een relevante overweging in het kader van de beoordeling van de ernst van de veiligheidssituatie en de impact van het geweld op het leven van de inwoners van Bagdad. Hieruit blijkt immers dat de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de veiligheidssituatie dermate verbeterd was dat deze een opheffing van het nachtelijk uitgaansverbod toeliet. Bovendien kan er redelijkerwijs van uitgegaan worden dat indien de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de situatie in Bagdad dermate ernstig was dat zij de bewegingsvrijheid binnen de stad zouden hebben beperkt.

De Iraakse autoriteiten hebben bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad.

De impact van geweld is verder niet van dien aard dat inwoners massaal Bagdad verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen op uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Het gegeven dat Bagdad een toevluchtsoord is voor Irakese burgers die het geweld in hun regio van herkomst wensen te ontvluchten, wijst er op dat Irakezen zelf van mening zijn dat het in Bagdad opmerkelijk veiliger is dan in hun eigen regio van herkomst. Daarenboven blijkt dat er vanuit België, zoals vanuit andere lidstaten van de EU, relatief gezien veel personen naar Irak terugkeren. Het gaat hierbij ook om personen afkomstig uit Bagdad. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat Bagdadis zelf van oordeel zijn dat zij actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging bij terugkeer. Immers, indien de Bagdadis die vanuit België terugkeren van oordeel waren dat de situatie in Bagdad dermate ernstig was dat zij aldaar ingevolge hun loutere aanwezigheid een reëel risico op ernstige schade zouden lopen, kan aangenomen worden dat zij onder geen beding zouden (willen) terugkeren.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 4 juni 2015 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie Irak nogmaals bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 4 juni 2015, §53, §54, §55).

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese asielzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Uw beide broers, Issam (H.H.K.A.) (OV nummer 8.084.182) en Bassam (H.H.A.-T.) (OV nummer 8.074.664), baseren zich op dezelfde vluchtmotieven als u. Ook zij verkregen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Uw schoonbroer, Ali (H.K.A.) (OV nummer 8.090.907), wiens vertrek uit Irak was ingegeven door andere redenen als u, verkreeg op 25 januari 2016 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Uw neef, Amjad (H.H.A.-T.) (OV nummer 8.117.182), die zich op andere vluchtmotieven baseerde als u, bevindt zich nog steeds in de asielprocedure.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van A.G.M.A.M. (verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u op 8 februari 1986 geboren in Bagdad en bezit u over de Iraakse nationaliteit. U bent soenitische en Arabische van origine. U ging naar school tot het derde middelbaar en was woonachtig in de wijk Al-Hurriya Al Ula tot aan uw huwelijk.

In september 2004 huwde u met uw sjiitische man, Wisam (H.H.A.) (°1975, OV nummer 8.114.554) en verhuisde u naar de Mutanabbi wijk, gelegen nabij Al Mansour. Uw familie was geen voorstander van het huwelijk. Uw oom langs vaderskant, Mohammed (M.), was tegen het huwelijk gekant. Hij had zijn zoon Omar als huwelijkskandidaat aan u voorgesteld, maar u koos ervoor om met Wisam te huwen. Uw oom was een invloedrijk persoon aangezien hij rijk was en uw familie financierde, waardoor hij over een zekere macht beschikte. Voor jullie huwelijk bedreigde hij uw man met de dood. Zo zei hij dat hij hem zou vermoorden indien jullie zouden huwen. Na jullie huwelijk werd u af en toe onder druk gezet door uw vader om van uw man te scheiden.

U en uw man kregen vier kinderen: Hussein (W.H.A.) (°2005, OV nummer 8.114.554), Maryam (W.H.A.) (°2008, OV nummer 8.114.554), Ali (W.H.A.) (°2012, OV nummer 8.114.554) en Fatimah (W.H.A.) (°2015, OV nummer 8.114.554).

In 2008 werd een oom van u, Mahmoud, vermoord. Hij was soenniet en werd door sjiitische milities vermoord. Hierna verslechterde het contact tussen uw man en uw familie en praatten zij niet meer met elkaar.

Op 11 mei 2015, wanneer uw man 's ochtends zijn ouderlijk huis verliet, werd hij op de hoogte gebracht van het feit dat zowel hij als zijn twee broers gezocht werden door leden van Asa'ib Ahl al-Haq (AAH). De vorige dag had er zich immers een incident voorgedaan waarbij uw man zijn broer Bassam (H.H.A.-T.) (OV nummer 8.074.664) betrokken was. Hij was aan het werk aan elektriciteitsgeneratoren terwijl er ingebroken werd in een naburig huis van een goudhandelaar. Hij bracht een bevriende politieagent hiervan op de hoogte, waarna er een vuurgevecht ontstond tussen de politie en de inbrekers. Nadien bleek dat de inbrekers leden waren van AAH. Uiteindelijk kwam het uit dat de politieagent op de hoogte werd gebracht van dit incident door iemand die aan de elektriciteitsgeneratoren aan het werk was. Gezien zowel uw man als zijn broers aan de elektriciteitsgeneratoren werkten, adviseerde de bevriende politieman van Bassam hem om alle drie onder te duiken. Vervolgens besloten u en uw man om samen met jullie kinderen onder te duiken bij een vriend van uw man, Sadi (H.K.), die in de Shamiyaatwijk in AL Sha'ab woonde. Bovendien was uw man gekend bij sjiitische milities omdat hij met een soennitische vrouw gehuwd was en vertrouwden ze hem niet. Zo vermoedden ze dat uw man informatie aan soennieten zou doorgeven.

Op 13 mei 2015 hing er een dreigbrief onder het slot van de buitendeur van uw man zijn ouderlijk huis. Hierin werden uw man en zijn broers bedreigd met de dood door leden van AAH. De volgende dag ging een oom van uw man, Hamid (A.Z.), naar de politie met deze dreigbrief. Hij diende geen klacht in maar de politie hield de dreigbrief bij. Op 15 mei 2015 kwamen enkele leden van AAH naar uw man zijn ouderlijk huis. Tijdens hun bezoek werden er vernielingen aangebracht en werden uw schoonmoeder en neefje Hassan (de zoon van uw schoonbroer Issam) geslagen. De oom van uw man woonde in het huis naast uw schoonmoeder. Nadat de leden van AAH ruzie maakten met deze oom schoten ze hem dood. Uw man bracht u op de hoogte van de moord op zijn oom. Vervolgens contacteerde u uw familie en besloot u om samen met jullie kinderen naar uw familie te gaan. Nadien had u gedurende enige tijd geen contact meer met uw man. Tijdens deze periode probeerde uw familie u te overtuigen om van uw man. Op een dag namen uw ouders uw zoon Hussein mee op bezoek naar uw oom Mohammed (M.). Tijdens dit bezoek probeerden zijn twee kinderen, Omar en Amar, uw zoon te stikken. Nadat uw zoon samen met uw ouders terugkeerden van het familiebezoek werd u van dit incident op de hoogte gebracht. U diende op 26 mei 2015, zonder medeweten van uw familie, klacht in tegen uw oom. Op 28 mei 2015 diende u naar de rechtbank te gaan en werd er een arrestatiebevel opgemaakt voor uw oom en zijn twee kinderen. Nadien werden zowel uw oom als zijn kinderen gearresteerd. Ze werden tien dagen lang in de gevangenis opgesloten en werden na de betaling van een som geld opnieuw vrijgelaten. Nadien ging Mohammed (M.) naar zijn stamhoofd en legde hij aan hem uit wat er gebeurd was.

Op 1 juni 2015 verliet u samen met uw kinderen het huis van uw ouders. U sprak af met uw man en jullie verlieten Irak samen via de luchthaven van Bagdad. Jullie maakten hierbij gebruik van jullie eigen paspoort en reisden onder andere via Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Hongarije en Oostenrijk naar België. Op 31 augustus 2015 kwamen jullie aan in België. Jullie dienden dezelfde dag een asielaanvraag in.

Enige tijd geleden ontving u een brief van uw stam die op 5 oktober 2015 werd opgesteld. Hierin staat geschreven dat u niet meer tot de stam behoort en worden u (en uw familie) met de dood bedreigd.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u volgende originele documenten neer: een nationaliteitsbewijs van u en uw man, de woonkaart van uw man, een medisch attest van uw man, en identiteitskaarten van u, uw man en uw kinderen.

Daarnaast legde u fotokopieën neer van volgende documenten: een dreigbrief van AAH, een dreigbrief van de Dulaimi stam, een klacht, een document van de rechtszaak, een overlijdensakte van de oom van uw man, een medisch document van uw schoonmoeder, een document in verband met de geboorte van uw man zijn neef, en foto's van uw kinderen, reisweg, het incident dat plaatsvond op 15 mei 2015 en van uw man in Irak.

B. Motivering

Rekening houdend met de door u ingeroepen vluchtmotieven en de actuele situatie in Irak kan redelijkerwijs niet geconcludeerd worden dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie loopt.

Bij het grondig onderzoek van uw vluchtmotieven werd niet alleen rekening gehouden met de verklaringen die u doorheen uw asielpcedure hebt afgelegd, maar werden ook de gegevens uit het administratieve dossier, de verklaringen van uw schoonbroers Issam (H.H.K.A.) en Bassam (H.H.A.-T.), de verklaringen van uw man Hussein (W.H.A.), de algemeen bekende gegevens over uw land van herkomst en alle dienstige stukken in overweging genomen.

Volgens uw verklaringen bent u Irak ontvlucht omwille van twee hoofdredenen. Ten eerste dienden u en uw gezin Irak te verlaten omdat uw man en schoonbroers bedreigd werden met de dood door leden van AAH. Ten tweede verklaarde u dat u problemen ondervond met uw familie. Nadat er enkele incidenten plaatsvonden werd u uit uw stam gezet en bedreigd met de dood. De door u geschetste gang van zaken is echter niet geloofwaardig.

Het CGVS dient te vermelden dat uw dossier verbonden is met het dossier van uw man, Hussein (W.H.A.). Jullie beroepen zich immers op identiek dezelfde vervolgingsfeiten. In het kader van de asielaanvraag van uw man Hussein (W.H.A.) werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. De aangehaalde vrees voor vervolging in Irak, zijnde de vervolgingsfeiten door leden van AAH en uw familie, werd niet geloofwaardig geacht. Ook in het kader van de asielaanvragen van zijn broers, Issam (H.H.K.A.) en Bassam (H.H.A.-T.), die zich eveneens op dezelfde vervolgingsfeiten betreffende de bedreiging door AAH beroepen, werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bijgevolg wordt in het kader van uw asielaanvraag een gelijkaardige beslissing genomen omtrent dit motief. Het CGVS verwijst hiervoor naar de onderstaande omstandig gemotiveerde beslissing in hoofde van Hussein (W.H.A.):

Rekening houdend met de door u ingeroepen vluchtmotieven en de actuele situatie in Irak kan redelijkerwijs niet geconcludeerd worden dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie loopt.

Bij het grondig onderzoek van uw vluchtmotieven werd niet alleen rekening gehouden met de verklaringen die u doorheen uw asielpcedure hebt afgelegd, maar werden ook de gegevens uit het administratieve dossier, de verklaringen van uw broers Issam (H.H.K.A.) en Bassam (H.H.A.-T.), de verklaringen van uw vrouw Marwah (A.M.A.G.), de algemeen bekende gegevens over uw land van herkomst en alle dienstige stukken in overweging genomen.

Volgens uw verklaringen bent u Irak ontvlucht omwille van twee hoofdredenen. Als eerste motief verklaarde u dat u Irak diende te verlaten omdat u en uw broers, Issam (H.H.K.A.) en Bassam (H.H.A.-T.), bedreigd werden met de dood door leden van AAH. Ten tweede verklaarde u dat u en vrouw problemen ondervonden met haar familie. Nadat er enkele incidenten plaatsvonden werd zij uit haar stam gezet en bedreigd met de dood. De door u geschetste gang van zaken is echter niet geloofwaardig.

Vooreerst dient het CGVS te vermelden dat uw dossier verbonden is met het dossier van uw broer Bassam (H.H.A.-T.). Jullie beroepen zich immers op identiek dezelfde vervolgingsfeiten (zie gehoorverslag man CGVS 1 p.7/21). In het kader van de asielaanvraag van uw broer Bassam (H.H.A.-T.) werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Ook in het kader van de asielaanvraag van uw broer Issam (H.H.K.A.), die zich eveneens op dezelfde vervolgingsfeiten beroept, werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. De aangehaalde vrees voor vervolging in Irak, zijnde de vervolgingsfeiten door leden van AAH, werd niet geloofwaardig geacht. Bijgevolg wordt in het kader van uw asielaanvraag een gelijkaardige beslissing genomen omtrent dit motief. Het CGVS verwijst hiervoor naar de onderstaande omstandig gemotiveerde beslissing in hoofde van Bassam (H.H.A.-T.):

Rekening houdend met de door u ingeroepen vluchtmotieven en de actuele situatie in Irak kan redelijkerwijs niet geconcludeerd worden dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie loopt.

Bij het grondig onderzoek van uw vluchtmotieven werd niet alleen rekening gehouden met de verklaringen die u doorheen uw asielprocedure hebt afgelegd, maar werden ook de gegevens uit het administratieve dossier, de verklaringen van uw broer Issam (H.H.K.A.), de algemeen bekende gegevens over uw land van herkomst en alle dienstige stukken in overweging genomen.

Volgens uw verklaringen bent u Irak ontvlucht omdat u en uw broers, Issam (H.H.K.A.) en Wissam (H.H.A.), bedreigd werden met de dood door leden van AAH. De door u geschetste gang van zaken is echter niet geloofwaardig.

Vooreerst maakte u uw recent verblijf in Irak, waar u volgens uw verklaringen tot mei 2015 verbleef, niet aannemelijk. Volgende argumenten wijzen er immers op dat u tijdens de afgelopen jaren niet (permanent) in Irak hebt verbleven.

Zo legde u verschillende documenten, zoals een identiteitskaart, een nationaliteitsbewijs en een fotokopie van een pagina uit uw paspoort, neer ter ondersteuning van uw identiteit. Echter, de verklaringen die u aflegde in verband met uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, stemmen niet overeen met de inhoud van deze documenten. Deze documenten werden vrij recentelijk (2015) uitgegeven. U gevraagd naar de redenen hiervan, bleef u in eerste instantie vaag en onduidelijk. Zo verklaarde u dat u uw vorige nationaliteitsbewijs verloor of beschadigde, maar wist u niet met zekerheid te vertellen wat er precies mee gebeurde. Nadat u werd gevraagd naar meer verduidelijking, bleef u opnieuw vaag en gaf u aan dat u niet meer precies wist wat er met uw vorig nationaliteitsbewijs gebeurde (zie gehoorverslag CGVS 2 p.7/16). Naast het gegeven dat u niet kon vertellen wat hiermee gebeurde, dient het CGVS u erop te wijzen dat het bevreemdend is dat op het door u voorgelegde nationaliteitsbewijs niet verwezen wordt naar het vorige exemplaar waarover u beschikte. Betreffende uw identiteitskaart, verklaarde u tweemaal dat u een nieuwe diende aan te vragen omdat uw vorige verouderd was (zie gehoorverslag CGVS 1 p.15/23 en gehoorverslag CGVS 2 p.7/16). Nadat u tijdens het gehoor op 21 december 2015 werd gewezen op het feit dat op de door u voorgelegde identiteitskaart vermeld staat dat u de vorige kwijtraakte, paste u uw verklaringen aan en gaf u aan dat u reeds verklaarde tijdens het eerste gehoor bij het CGVS dat u uw vorige identiteitskaart verloor. U legde de oorzaak van deze tegenstrijdigheid bij de tolk van het eerste gehoor, een argument dat u meermaals aanhield wanneer u geconfronteerd werd met tegenstrijdigheden en incoherente verklaringen (zie gehoorverslag CGVS 1 p.14/23 en gehoorverslag CGVS 2 p. 2;8;10/16 2;7-8/16). Het CGVS kan hier dan ook geen geloof aan hechten. Bovendien verklaarde u tijdens het tweede interview, waarbij een andere tolk aanwezig was, in eerste instantie opnieuw dat u een nieuwe identiteitskaart aanvraagde omdat de vorige verouderd was (zie gehoorverslag CGVS 2 p.8/16). Uit het bovenstaande kan het CGVS dan ook besluiten dat de door u voorgelegde documenten niet bekomen zijn op de wijze dat u beweert. Dit wijst erop dat u deze documenten niet in eigen persoon hebt bekomen of deze documenten niet authentiek zijn. **Verder legde u enkel een fotokopie uit uw paspoort voor ter ondersteuning van uw identiteit.** In verband met deze fotokopie dient het CGVS u erop te wijzen dat fotokopieën slechts beperkte bewijswaarde hebben gezien het geen originele documenten zijn en makkelijk kunnen worden aangepast mits enig knip-en plakwerk. Daarnaast gaf u aan dat uw laatste nieuwe paspoort in 2009 of 2010 werd uitgegeven terwijl uit de fotokopie blijkt dat deze reeds op 30 oktober 2008 werd uitgegeven (zie gehoorverslag CGVS 1 p.14/23 en groene map). Als verklaring voor de afwezigheid van uw origineel paspoort, gaf u aan dat uw origineel paspoort zich nog steeds bij de smokkelaar bevindt. U zou het paspoort terugkrijgen als u hem nog een verschuldigd bedrag zou betalen, maar achtte dit niet meer nodig gezien uw paspoort in 2016 vervalt (zie gehoorverslag CGVS 1 p.17/23 en gehoorverslag CGVS 2 p.13/16). Naast het feit dat het zeer eigenaardig is dat u aangeeft de smokkelaar nog steeds een bedrag van 1000 euro, wat een zeer hoog bedrag is, verschuldigd te zijn (zie gehoorverslag CGVS 1 p.17/23), kan het CGVS in het licht van bovenstaande en onderstaande argumenten ook hier geen geloof aan hechten. **Het CGVS vermoedt ten zeerste dat u uw paspoort bewust achterhoudt om de daarin vervatte reisweg en andere informatie te verhullen. Ook het feit dat u geen geloofwaardige verklaringen aflegde omtrent de door u voorgelegde recente identiteitsdocumenten, doet vermoeden dat u Irak vroeger heeft verlaten dan u beweert. Het vermoeden bestaat dan ook dat u deze documenten achterwege houdt daar de inhoud niet strookt met uw verklaringen.**

Daarnaast worden bovenstaande veronderstellingen bevestigd door uw verdere tegenstrijdige en leugenachtige verklaringen betreffende de plaatsen waar u in het verleden (al dan niet langdurig) hebt verbleven. Net zoals bij uw verklaringen in verband met uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, legde u incoherente en onduidelijke verklaringen af omtrent de reizen die u in het verleden maakte. Opnieuw legde u de oorzaak van de tegenstrijdigheden in uw verklaringen bij de tolk. Zo verklaarde u tijdens het eerste gehoor dat u éénmaal naar Iran op reis ging als toerist en zou u hierbij gebruik hebben gemaakt van uw oud paspoort. Opmerkelijk hierbij is dan ook dat u verklaarde slechts één week in Iran te hebben verbleven omdat u moest zorgen voor de generatoren.

Echter, dit is tegenstrijdig met het feit dat u eerder verklaarde dat u pas aan de generatoren begon te werken in 2009 of 2010, en uit de voorgelegde kopie van uw paspoort blijkt dat u in 2008 reeds een nieuw paspoort aanvraag (daar dit uw laatste paspoort zou zijn, diende u voor uw reis naar Iran nog gebruik gemaakt te hebben van een ouder paspoort) (zie verklaring CGVS 1 p.14/23). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid antwoordde u in eerste instantie naast de kwestie. Nadat u opnieuw gewezen werd op de tegenstrijdigheid legde u, zoals u reeds eerder deed, de fout bij de vertaling van de tolk en het feit dat u moe was (zie gehoorverslag CGVS 1 p.14/23). Zoals reeds eerder vermeld hecht het CGVS hier geen geloof aan. **Daarnaast was u uiterst vaag en onwetend over uw e-mailadres en de verschillende facebookaccounts waarover u beschikt(e).** Wanneer u tijdens het eerste gehoor werd gevraagd naar uw e-mailadres, schreef u spontaan uw e-mailadres (b.1982m@yahoo.com) neer. Daarnaast gaf u aan dat u niet meer wist op welke naam u een facebookaccount aanmaakte en gaf u aan dat u in Irak een account liet aanmaken door iemand anders op basis van een telefoonnummer (zie gehoorverslag CGVS 1 p.11/23). Na het eerste gehoor werd er dan ook geen facebookaccount van u gevonden op uw naam, noch via het door u opgegeven e-mailadres. Gezien deze eerste verklaringen, is het dan ook uiterst eigenaardig dat u tijdens het tweede gehoor bij het CGVS, net het tegenovergestelde beweerde. U gaf immers aan dat u zich uw e-mailadres niet meer herinnerde, maar wel de naam van uw facebookaccount (Bassam (A.T.)), zie facebookprofiel A blauwe map). Ook gaf u aan dat u uw e-mailadres niet kan onthouden terwijl u dit tijdens het eerste gehoor spontaan neerschreef (zie gehoorverslag CGVS 2 p.4/16). Op basis van de naam die u opgaf tijdens het tweede gehoor, werd er een facebookaccount teruggevonden waarop foto's van u te zien zijn (zie facebookprofielprofiel A). Hierbij dient worden opgemerkt dat al de beschikbare informatie die op uw 'wall' geplaatst werd dateert van december 2015 en januari 2016, wat doet vermoeden dat u dit profiel aanmaakte voor het CGVS. Daarnaast is het merkwaardig dat nadat het tweede gehoor plaatsvond, er wel een facebookaccount werd verbonden aan het e-mailadres dat u opgaf tijdens het eerste gehoor, maar dan wel op naam van 'Haider' (zie facebookprofiel B). Op het facebookaccount van Haider zijn verschillende commentaren te zien van een facebookprofiel op naam van 'Bm Bm (A.)' (zie facebookprofiel). Op dit laatste facebookaccount staan talrijke foto's en berichten geplaatst sinds 2010. Gezien dit profiel op naam van 'Bm Bm (A.)' staat, u steeds op de (profiel)foto's staat, en 'Asra' opgegeven staat bij de familierelaties van dit account, kan het CGVS ervan uitgaan dat u de beheerder bent van dit facebookprofiel. Het is dan ook het eigenaardig dat u zich de naam van dit facebookaccount tijdens het gehoor bij het CGVS niet meer kon herinneren aangezien uit dit account blijkt dat u al jarenlang redelijk actief bent op facebook. Bovendien verklaarde u dat u geen fan bent van facebook en het niet zo vaak gebruikt, wat niet blijkt uit twee facebookaccounts (A en C, zie gehoorverslag CGVS 2 p. 4-5/16). Hieruit blijkt immers dat u een fervente facebookgebruiker bent. **Wat er ook van zij, het achterhouden van deze informatie doet vermoeden dat u bepaalde zaken te verbergen heeft voor de Belgische asielinstanties. Dit vermoeden wordt bevestigd door de vele foto's van u in Turkije die door u op het facebookprofiel (C), dat u achterhield voor het CGVS, werden geplaatst. Uit deze foto's blijkt immers dat u zeer vaak of langdurig in Turkije verbleef, wat niet overeenstemt met uw verklaringen.** Nadat u tijdens het tweede gehoor meermaals werd gevraagd naar uw reizen naar Turkije en u steeds afwijkend antwoordde, gaf u aan dat u voor uw definitief vertrek uit Irak in mei 2015, slechts twee keer op reis ging naar Turkije ging en dit tussen 2012 en 2015 (zie gehoorverslag CGVS 2 p.9-12/16). Echter, u plaatste tal van foto's die op verschillende plaatsen en tijdstippen werden genomen in Turkije tussen 2010 en 2015 op dit facebookaccount. Ook plaatste u foto's, waarvan één foto genomen werd in de Torku Arena in Turkije, wanneer u beweerde ondergedoken te zijn in Bagdad (zie info blauwe map: facebookprofiel C en Torku Arena). **Gezien u uw paspoort achterhoudt, u ongeloofwaardige verklaringen aflegde omtrent uw recente identiteitsdocumenten, u uiterst onduidelijk, vaag en tegenstrijdig bleef over uw verblijf in Turkije en uw facebookaccount met talrijke foto's van u in Turkije tussen 2010 en 2015 verzweeg, heeft het CGVS een zeer sterk vermoeden dat u Irak reeds voor mei 2015 voor (een) lange periode(s) hebt verlaten. Daarenboven was u niet in staat om uw vertrek uit Irak in mei 2015 aan de hand van enig reisdocument te staven, hoewel deze reis door een vriend van u zou geregeld zijn (zie gehoorverslag CGVS 2 p.11/16).** Het feit dat u het CGVS na het tweede gehoor enkele foto's bezorgde van u in Irak die volgens uw verklaringen in 2003, 2006, 2014 en 2015 werden genomen (zie groene map), toont slechts aan dat u dat u op bepaalde ogenblikken in Irak was, maar ook niet meer dan dat. Deze foto's kunnen het vermoeden dat u niet meer langdurig in Irak verbleef niet weerleggen. **Uw bewering dat u permanent verbleef in Irak tot mei 2015, wordt ook verder ondermijnd door volgende elementen.** Zo verklaarde u foutief dat de avondklok in Bagdad nog van toepassing was bij uw vertrek in mei 2015 en deze enkel tijdens Ramadan (juli) tijdelijk werd opgeheven (zie gehoorverslag CGVS 1 p.8/23). Echter, uit informatie blijkt dat deze reeds werd opgeheven in februari 2015 (zie blauwe map).

Daarnaast was u niet in staat een kieskaart voor te leggen die werd uitgegeven voor de verkiezingen in 2014. U verklaarde dat u geen interesse had in politiek, maar het CGVS vermoedt dat u geen kieskaart hebt omdat u zich elders bevond (zie gehoorverslag CGVS p.13/23).

Uit het bovenstaande kan besloten worden dat u niet langdurig in Irak verbleef (tot mei 2015) zoals u beweert. Uw leugenachtige verklaringen hieromtrent, alsook het achterhouden van bepaalde documenten zoals uw paspoort, tasten uw algemene geloofwaardigheid dan ook ten zeerste aan.

Ook uw verklaringen en voorgelegde documenten betreffende het door u aangehaalde asielrelaas konden niet overtuigen. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u foto's van uw moeder en neefje voor die verwond raakten, en een kopie van een dreigbrief van de leden van AAH (zie groene map). In verband met de foto's dient het CGVS te vermelden dat deze geenszins de oorzaak van deze verwondingen aantonen en bijgevolg geen bewijs bieden van de problemen die u in Irak zou ondervonden hebben. Aangaande de dreigbrief, waarvan u slechts een kopie voorlegt, dient het volgende te worden opgemerkt. Vooreerst werd u reeds gewezen (zie supra) op de beperkte waarde van fotokopieën. U gevraagd waar de originele dreigbrief zich bevindt, verklaarde u dat deze brief zich bij het politiekantoor in Bagdad zou bevinden. Uw oom zou met de originele dreigbrief naar de politie gegaan zijn, waarna de politie de dreigbrief inhield om de leden van AAH te beschermen (zie gehoorverslag CGVS 1 p.15/23). Dat uw oom met deze dreigbrief naar de politie ging terwijl u zelf aangaf dat de politie samenwerkte met leden van AAH en u door politiemannen verraden werd (zie gehoorverslag CGVS 1 p.18/23), is uiterst eigenaardig. Daarenboven gaf uw broer Issam hier geen enkele blijk van tijdens zijn gehoor op 1 oktober 2015. Hij verklaarde immers dat u het originele document overhandigde tijdens uw eerste interview (zie gehoorverslag CGSV Issam (H.H.K.A.) p.15/21). **Daarnaast legde u meerdere incoherente en onlogische verklaringen af in verband met uw asielrelaas.** Zo beweerde u Irak te hebben verlaten met uw eigen paspoort vanuit de luchthaven van Bagdad, wat onlogisch en risicovol lijkt te zijn in de door u omschreven omstandigheden. Uw verklaring dat de luchthaven onder de controle van een Brits bedrijf zou zijn en milities er weinig macht hebben, biedt in de door u geschetste context geen afdoende verklaring hiervoor. U gaf immers aan dat u verraden werd door de politie en zij de originele dreigbrief inhielden om de leden van AAH te beschermen. Bovendien verklaarde u zelf dat het een risico was om Bagdad via de luchthaven te verlaten (zie gehoorverslag CGVS 1 p. 20/23). Verder gaf u aan dat u ging onderduiken bij een vriend die slechts op 3 kilometer van uw ouderlijk huis woont, wat de door u aangehaalde vrees verder in twijfel trekt (zie gehoorverslag CGVS 1 p.19/23 en gehoorverslag CGVS 2 p.4/16). Gezien u vreesde vermoord te worden door leden van AAH, is het eigenaardig dat u zich zo dicht bij uw ouderlijk huis zou schuilhouden. Betreffende de verklaringen in verband met de onderduikadressen, is het zeer eigenaardig dat uw broer Issam tijdens het gehoor dat plaatsvond op 1 oktober 2015, niet wist te vertellen waar u en Wissam zich zouden hebben schuilgehouden in Bagdad na 10 mei 2015 (zie gehoorverslag Issam (H.H.K.A.) p.10-11/21). Het feit dat u verklaarde dat jullie elkaar in Bagdad niet op de hoogte brachten van jullie schuilplaatsen biedt hier geen verklaring voor (zie gehoorverslag CGVS 1 p.19/23). Op 1 oktober 2015 wist Issam immers nog steeds niets te vertellen waar u en Wissam zich zouden hebben schuilgehouden. Deze onwetendheid wijst er dan ook op dat de door u aangehaalde feiten niet hebben plaatsgevonden. Ten slotte gaf u aan dat uw moeder, wiens drie zonen gezocht zouden worden en wiens broer werd vermoord door leden van AAH, nog steeds in haar ouderlijk huis in Bagdad verblijft (gehoorverslag CGVS 1 p.10-19/23). Opnieuw is dit een onlogisch element in uw asielrelaas. **Voorgaande elementen ondermijnen dan ook uw aangehaalde problemen en asielrelaas verder.**

Daarnaast legde u een overlijdensakte van uw oom voor. Gezien documenten slechts bewijswaarde hebben voor zover ze overeen komen met geloofwaardige verklaringen, kan ook hier geen geloof aan gehecht worden. Bovendien beschikt het CGVS uit informatie en die werd toegevoegd aan het administratieve dossier, waaruit blijkt dat (ver)vals(t)e documenten veelvuldig voorkomen in Irak.

Verder gaf u aan dat u en uw familie nog steeds worden gezocht in Karbala omwille van de vete waarbij uw vader in 1990 vermoord werd, maar geeft u aan dat u Irak hebt verlaten omwille van andere redenen. (zie gehoorverslag CGVS 1 p.5/23). Ten slotte verklaarde u dat u nooit andere problemen hebt ondervonden in Irak dan het door u aangehaalde ongeloofwaardige asielrelaas (zie gehoorverslag CGVS 1 p.19;21/23).

Bovenstaande beslissing stelt dat er geen geloof gehecht kan worden aan de doodsbedreiging door leden van AAH aan u en uw broers. Daar er geen geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas van uw broer(s), kan er evenmin geloof worden gehecht aan de vrees die u beweert te ondervinden voor AAH. U baseert zich immers op bedreigingen die het gevolg zijn van de handelingen van uw broer Bassam (H.H.A.-T.) waar het CGVS geen geloof aan hecht.

Bovendien zijn er meerdere elementen die de geloofwaardigheid van dit asielrelaas verder ondermijnen. Zo legden u en uw vrouw tegenstrijdige verklaringen af omtrent enkele essentiële elementen van jullie onderduikperiode.

Uit de vragenlijsten van het CGVS die door jullie werden ingevuld blijkt dat jullie verklaarden dat uw vrouw op 15 mei 2015 werd opgehaald door haar familie bij het huis van Sadi (zie vragenlijst CGVS man punt 5 en vragenlijst CGVS vrouw punt 5). Ook tijdens het gehoor dat plaatsvond bij het CGVS verklaarde u dat uw vrouw werd opgehaald door haar familie bij het huis van Sadi (zie gehoorverslag CGVS man 2 p.3-4/5). Het is dan ook eigenaardig dat uw vrouw tijdens de gehoren die plaatsvonden bij het CGVS verklaarde dat Sadi haar naar haar familie bracht (gehoorverslag CGVS vrouw 1 p.3/7, gehoorverslag vrouw CGVS vrouw 2 p.9/13). Uw vrouw werd gewezen op jullie tegenstrijdige verklaringen en het feit dat ze eerder aangaf (tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS) dat ze samen met de kinderen door haar familie werd opgehaald in het huis van Sadi. Als verklaring voor deze tegenstrijdigheid gaf ze aan dat ze het zich niet kon herinneren en tijdens het vorige interview enkel akkoord ging met uw verklaringen (zie gehoorverslag CGVS vrouw 2 p.9/13). Daarnaast dient het CGVS u erop te wijzen dat u tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS eveneens verklaarde dat u, op de dag dat uw vrouw het huis van Sadi verliet, later thuiskwam en uw gezin het huis van Sadi reeds had verlaten (zie vragenlijst CGVS man punt 5). Het is dan ook uiterst tegenstrijdig dat u tijdens het gehoor bij het CGVS verklaarde dat u nooit buitenshuis ging tijdens deze onderduikperiode. U hierop gewezen, gaf u aan dat er (vertaal)fouten werden gemaakt tijdens de vorige interview (zie gehoorverslag CGVS man 2 p.3/5). Aan deze loze verklaringen kan het CGVS geen geloof hechten. **Deze tegenstrijdige verklaringen betreffende essentiële elementen in uw asielrelaas bevestigen dan ook dat het door u aangehaalde incident waardoor u met de dood werd bedreigd door leden van AAH niet heeft plaatsgevonden.**

Daarnaast legde u verschillende identiteitsdocumenten van u, uw vrouw en kinderen voor. Opmerkelijk hierbij is dat de identiteitskaarten van u, uw vrouw en kinderen werden uitgegeven in april 2015. Ook de nationaliteitsbewijzen van u en uw vrouw werden in april 2015 uitgegeven (zie verklaring DVZ man en verklaring DVZ vrouw punt 23). U gevraagd naar de redenen waarom u de identiteitskaarten van uw kinderen in die periode hebt aangevraagd, verklaarde u dat kinderen een identiteitskaart dienen te hebben om een paspoort aan te vragen. Daarnaast verklaarde u dat ze een identiteitskaart nodig hebben voor medische en educatieve redenen. Nadat u nogmaals werd gevraagd naar de specifieke reden waarom u de voorgelegde identiteitskaarten aanvraagde, verklaarde u dat u ze aanvraagde om hun paspoort aan te vragen (zie gehoorverslag CGVS man 1 p.11/21). U verklaarde dat u in april 2015 de paspoorten van uw twee jongste kinderen hebt aangevraagd. De paspoorten van de twee oudste kinderen werden reeds in 2011 aangevraagd. **Het feit dat deze identiteitskaarten, alsook de paspoorten van uw kinderen, reeds werden aangevraagd voor het incident waarvoor u Irak diende te verlaten plaatsvond, wijst er dan ook op dat u uw vertrek uit Irak reeds eerder aan het voorbereiden was.** U gevraagd of u reeds in april (2015) de intentie had om Irak te verlaten, verklaarde u dat u die intentie niet had en misschien op vakantie wilde gaan (zie gehoorverslag CGVS man 1 p.11/21). Opnieuw betreft dit een loze verklaring waar het CGVS geen geloof aan hecht. De vaststelling dat u identiteitsdocumenten liet vernieuwen of aanmaken ondersteunt het vermoeden dat u uw vertrek uit Irak reeds aan het voorbereiden was.

Ook legde u geen paspoort van u of uw gezinsleden voor. Als verklaring voor de afwezigheid van jullie paspoorten, gaf u aan dat u deze diende te overhandigen aan de smokkelaar (zie verklaring DVZ man punt 24). Echter, in het licht van bovenstaande leugenachtige verklaringen, vermoedt het CGVS ten eerste dat u de paspoorten van u en uw gezin bewust achterhoudt om de daarin vervatte reisweg en andere informatie te verhullen.

Verder dient het CGVS te vermelden dat u onware verklaringen omtrent uw facebookprofielen aflegde. Zo werd u gevraagd naar de facebookprofielen waarover u beschikt, en verklaarde u dat u over één facebookprofiel onder de naam (W.H.) beschikt. Behalve deze zou u geen ander profiel hebben (zie gehoorverslag CGVS man 1 p.8/21). Het is dan ook eigenaardig dat het CGVS een tweede facebookprofiel van u vindt waarop u reeds enkele jaren actief bent (zie blauwe map document 5). Dit doet dan ook vermoeden dat er op uw facebookprofielen, elementen terug te vinden zijn die u verborgen wil houden daar ze niet stroken met uw verklaringen.

Als tweede vluchtmotief gaf u aan dat u en uw vrouw problemen ondervonden met haar familie omwille van jullie gemengd huwelijk. Er zouden zich bepaalde gebeurtenissen hebben voorgedaan waardoor uw vrouw uit haar stam werd gezet en bedreigd werd met de dood. Echter, gezien deze gebeurtenissen, zijnde de moordpoging op uw zoon Hussein en de klacht die uw vrouw nadien indiende waardoor zij uit de stam werd gezet, verbonden zijn aan bovenstaande elementen in uw asielrelaas die ongeloofwaardig worden geacht, kan het CGVS ook hier geen geloof aan hechten. U verklaarde immers dat u met uw gezin onderdook in mei 2015 ten gevolge van uw problemen en uw vrouw na de dood van uw oom, samen met jullie kinderen naar haar familie ging.

Naast het feit dat het CGVS omwille van bovenstaande redenen geen geloof hecht aan de moordpoging op uw zoon, en bijgevolg aan de klacht die uw vrouw hiervoor indiende en het feit

dat ze uit haar stam werd gezet, dient het CGVS het volgende op te merken. Ter ondersteuning van de klacht, rechtszaak en arrestatie van de familieleden van uw vrouw, legde u twee fotokopieën neer van juridische documenten. Echter, deze documenten kunnen bovenstaande appreciatie van uw asielrelaas niet omkeren daar documenten enkel bewijswaarde hebben voor zover ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. Ook legde u slechts fotokopieën neer, en deze zijn makkelijk te vervalsen mits enig knip-en plakwerk, waardoor ze geen enkele bewijswaarde hebben. Daarenboven blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratieve dossier, dat corruptie en documentenfraude veelvuldig voorkomt in Irak. Ditzelfde geldt voor de voorgelegde kopie waarin vermeld staat dat uw vrouw uit haar stam wordt gezet. Daarbij dient het CGVS op te merken dat dit document werd opgesteld op 15 oktober 2015, en dus nadat jullie een asielaanvraag in België indienden, waardoor het een gesolliciteerde indruk wekt. Bovendien is het eigenaardig dat dit pas in oktober 2015 werd opgesteld terwijl de incidenten die hiertoe aanleiding zouden hebben gegeven zich in mei, juni 2015 hebben voorgedaan.

Daarnaast dient het CGVS u te wijzen op enkele onlogische en incoherente elementen in uw asielrelaas. Zo zou uw vrouw samen met haar kinderen bij haar familie onderduiken terwijl ze verklaarde dat ze niet goed meer overeen kwam met haar vader en broers. Daarnaast is het eigenaardig dat ze aan haar ouders zou toelaten om jullie zoon mee te nemen naar een oom wie ze reeds vreesde. Verder is het niet aannemelijk dat uw vrouw nog enkele dagen bij haar familie bleef wonen nadat ze een klacht tegen haar oom indiende.

Betreffende de problemen die u ondervond met de schoonfamilie, blijkt uit de verklaringen van u en uw vrouw dat jullie verder nooit dermate ernstige problemen ondervonden hebben met haar familie waardoor jullie het land dienden te verlaten. U zou met uw vrouw gehuwd zijn in 2004 zonder akkoord van haar familie, en verklaarde dat u destijds werd bedreigd met de dood door de oom van uw vrouw indien u met haar zou huwen. U gevraagd naar eventuele problemen die u tussen 2004 en 2015 met uw schoonfamilie ondervond, was u niet in staat om bepaalde gebeurtenissen te omschrijven. Naast het feit dat u aangaf dat u 'gewoon problemen' ondervond met uw schoonfamilie, verklaarde u uiteindelijk dat u geen persoonlijke problemen ondervond met hen tussen 2004 en 2015. U stelde bovendien dat u wist dat ze u toch niet gingen vermoorden. Daarnaast gaf u aan dat u Irak niet heeft verlaten omwille van problemen met uw schoonfamilie, maar verklaarde u wel dat uw vrouw voor hen bang is (zie gehoorverslag CGVS man 1 p.20/21).

Tenslotte gaf u aan dat uw vader in 1990 in Karbala vermoord werd omwille van een vete tussen verschillende stammen, maar verklaarde u dat uw familie naar Bagdad verhuisde en u hier verder geen problemen door heeft ondervonden (zie gehoorverslag CGVS 1 p.4/21). Ten slotte haalde u geen andere problemen aan waarom u Irak diende te verlaten (zie gehoorverslag CGVS man 1 p.19-20/21).

Verder verwees u naar uw medische toestand en legde u een medisch attest neer ter ondersteuning van uw psychologische problemen. Echter, betreffende deze medische motieven dient opgemerkt te worden dat deze geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient zich hiervoor te richten tot de geijkte procedure.

Betreffende de door u aangehaalde problemen die u met uw familie zou ondervonden hebben in verband met uw gemengd huwelijk, dient het CGVS het volgende op te merken. U verklaarde dat uw familie tegen uw huwelijk gekant was, uw familie u onder druk zette om te scheiden was en dat u enkel een goed contact had met uw moeder (zie gehoorverslag CGVS vrouw 1 p.4/7). Echter, uit uw verklaringen blijkt dat, desondanks het feit dat u door uw familie onder druk stond om met uw man te scheiden, u op regelmatige basis contact had met uw familie. Zo verklaart u dat u ongeveer om de drie weken naar uw moeder ging wanneer uw vader en broers niet thuis waren. Ook gaf u aan dat uw man u naar uw moeder vervoerde (zie gehoorverslag CGVS vrouw 2 p.6/13). Bijgevolg was hij op de hoogte van jullie contact. Verder bleek uit uw verklaringen dat u soms nog contact had met uw vader en broers (zie gehoorverslag CGVS vrouw 2 p.8/13). Bijgevolg dient het CGVS te besluiten dat, indien uw familie werkelijk tegen uw huwelijk gekant was, dit niet voor dermate ernstige problemen zorgde waardoor u Irak diende te verlaten. U had immers op regelmatige basis contact met uw familie en gaf aan dat u tussen 2004 en 2015 geen problemen ondervond met uw familie. Bovendien verklaarde u dat u in Irak nooit een oplossing heeft gezocht voor het feit dat uw oom druk uitoefende op uw vader opdat u zou scheiden (zie gehoorverslag CGVS vrouw 2 p.6;8/13), wat de zwaarwichtigheid van de door u aangehaalde problemen verder ondermijnt. Tenslotte verklaarde u dat u nooit andere persoonlijke problemen heeft ondervonden in Irak behalve het door u aangehaalde ongeloofwaardige asielrelaas (zie gehoorverslag vrouw 2 p.6;12/13).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied

louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term “reëel risico” dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het E.V.R.M. (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Concreet betekent dit dat het risico persoonlijk, voorzienbaar en actueel dient te zijn. Hoewel geen enkele zekerheid vereist is, volstaat een potentieel risico gebaseerd op speculaties, hypothesen, veronderstellingen of vermoedens dan ook niet. Verwachtingen betreffende toekomstige risico's kunnen evenmin in overweging genomen worden (EHRM, Soering vs. VK – Application no. 14.038/88, 7 juli 1989, para. 94; EHRM, Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, para. 111; EHRM, Chahal vs. V, Application no. 22.414/93, 15 november 1996, para. 86; EHRM, Mamatkoulou en Askarov vs. Turkije, Applications nos. 46827/99 en 46951/99) 4 februari 2005, para 69.)

*Ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet bestaat uit “de ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands of internationaal gewapend conflict”. Het CGVS betwist niet dat er actueel in Irak sprake is van een **binnenlands gewapend conflict**. Het CGVS benadrukt echter dat het bestaan van een gewapend conflict een noodzakelijk voorwaarde is voor de toepassing van artikel 48/4, § 2, c Vw., doch op zich niet volstaat om een internationale beschermingsstatus toe te kennen. Er dient immers sprake te zijn van **willekeurig of blind geweld**. Willekeurig geweld in de omgangstaal is het antoniem van doelgericht geweld. Het impliceert dat iemand toevallig gedood of gewond kan geraken en dit omdat de strijdende partijen gevechtsmethodes gebruiken die de kans op burgerslachtoffers vergroten. Het begrip houdt in dat een persoon geraakt kan worden door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, para 34; UNHCR, Safe at last? Law and Practice in Selected Member States with Respect to Asylum-Seekers Fleeing Indiscriminate Violence, juli 2011, p. 103).*

De vaststelling dat het gewapend conflict gepaard gaat met blind geweld is echter evenmin voldoende om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Overeenkomstig de jurisprudentie van het Hof van Justitie kan het bestaan van een binnenlands gewapend conflict immers slechts leiden tot toekenning van de subsidiaire bescherming “voor zover de confrontaties tussen de reguliere strijdkrachten van een staat en een of meer gewapende groeperingen of tussen twee of meer gewapende groeperingen bij wijze van uitzondering worden geacht een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming (...) teweeg te brengen, omdat de mate van willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op die bedreiging zou lopen” (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, para. 30; zie ook HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, para. 35 tot 40 en 43). Het CGVS wijst er op dat ook het EHRM in zijn vaste rechtspraak omtrent artikel 3 EVRM oordeelt dat een dergelijke situatie zich slechts voordoet in de meest extreme gevallen van veralgemeend geweld (zie EHRM, NA v. het Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, para. 115 ook EHRM, Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, para.226, en EHRM, J.H. v. het Verenigd Koninkrijk, nr. 48839/09, 20 december 2011, para. 54).

Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie volgt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van blind geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten. (zie ook EASO, The Implementation of Article 15(c) QD in EU Member States, juli 2015, pagina 1 t.e.m. 7). Het CGVS wijst er volledigheidshalve op dat ook het EHRM, bij het beoordelen of een situatie van veralgemeend geweld onder artikel 3 EVRM ressorteert, rekening houdt met meerdere factoren (zie bijvoorbeeld EHRM, Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, ara. 214 – 250; EHRM, K.A.B. V. Zweden, nr. 866/11, van 5 september 2013, para. 89 -97). Bovendien adviseert ook UNHCR dat er bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in een gebied rekening wordt gehouden met verschillende objectieve elementen teneinde de bedreiging van het leven of de fysieke integriteit van een burger te kunnen beoordelen (zie bijvoorbeeld de UNHCR “Eligibility

Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 19 april 2016).

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd “UNHCR Position on Returns to Iraq” van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus “Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad” van 23 juni 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Centraal-Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. Dit grondoffensief is hoofdzakelijk gesitueerd in de Centraal-Iraakse provincies Ninewa, Salahaddin, Diyala, Anbar en Kirkuk. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR’s “Position on Returns to Iraq” dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Al-Mahmudiya, Tarmia, Mada’in en Abu Ghraib. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad veranderd zijn. Voordat IS zijn offensief in Centraal-Irak in juni 2014 had ingezet, vonden er goed gecoördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, al dan niet gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. Anno 2015 vonden er daarentegen nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats. Eerder werd de geweldcampagne van IS in Bagdad getypeerd door frequente, vaak minder zware aanslagen.. In april en mei 2016 nam het aantal zware aanslagen in Bagdad echter weer toe. IS zette weer sterker in op bomauto’s. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden er dagelijks kleinschaligere aanslagen plaats. Het blijven nog altijd deze kleinere aanvallen die de meeste burgerslachtoffers maken. De sjiitische milities blijken op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Uit de COI Focus “Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad” van 23 juni 2016 blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers en het aantal geweldfeiten niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen. Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie en het EHRM volgt immers dat het geweld willekeurig van aard moet zijn, wat betekent dat het blind geweld een welbepaald niveau moet bereiken opdat er sprake kan zij van ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c Vw..

In dit opzicht wijst het CGVS er op dat de cijfers in voornoemde COI Focus met betrekking tot het aantal te betreuren burgerslachtoffers niet enkel betrekking hebben op slachtoffers van blind geweld, maar ook op slachtoffers van andere geweldfeiten zoals gerichte ontvoeringen en moorden. Bovendien hebben deze cijfers betrekking hebben op het gehele grondgebied van de provincie Bagdad, dat een oppervlakte van 4555 km² heeft en iets meer dan 7 miljoen inwoners heeft. Het loutere feit dat er geweldfeiten plaatsvinden in de provincie Bagdad, dat hierbij maandelijks honderden burgerslachtoffers

vallen, en dat hierbij soms sprake is van blind geweld is op zichzelf bijgevolg onvoldoende om te besluiten dat er in de provincie Bagdad sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van blind geweld zo hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad louter door zijn aanwezigheid daar een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige bedreiging. Teneinde te kunnen vaststellen of het geweld in Bagdad het vereiste niveau van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c Vw. bereikt, moeten, overeenkomstig de hierboven aangehaalde jurisprudentie van het Hof van Justitie en het EHRM, bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad niet alleen kwantitatieve, maar ook kwalitatieve factoren in rekening gebracht worden, waaronder (doch niet uitsluitend) de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel blind geweld; de geografische omvang van het conflict en de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door blind geweld; het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied; de impact van dit geweld op het leven van de burgers; en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De recente opstoot van zware aanslagen in april en mei 2016, heeft bovendien geen negatieve impact gehad op het dagelijks leven in Bagdad. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. Ondanks de aanwezige veiligheidsrisico's blijven de infrastructuur, het bedrijfsleven en de publieke sector verder functioneren. Bagdad is geen belegerde stad, de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is er verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven er geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in Bagdad gestegen en hebben veel inwoners het moeilijk om financieel rond te komen. Het CGVS erkent dat er zich bepaalde problemen voordoen in de drinkwaterbevoorrading en de sanitaire inrichtingen en dat dit in overbevolkte wijken gezondheidsproblemen met zich meebrengt, doch benadrukt dat dit gegeven geen afbreuk doet aan de conclusie dat de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen in Bagdad is verzekerd.

Verder blijkt uit de beschikbare informatie dat de scholen in Bagdad open zijn, dat het schoolbezoek er tamelijk hoog ligt en dat het schoolbezoek er stabiel blijft sedert 2006. Ook dit vormt een relevant gegeven bij de beoordeling van de vraag of de veiligheidssituatie in Bagdad beantwoordt aan de hoger aangehaalde criteria. Indien de situatie in Bagdad van zulke aard was dat een loutere aanwezigheid in, en dus ook verplaatsing binnen, Bagdad een reëel risico op ernstige schade met zich zou brengen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, kan er immers vanuit gegaan worden dat scholen hun deuren zouden sluiten, minstens dat het schoolbezoek dramatisch zou zijn gedaald, hetgeen in casu echter niet het geval blijkt te zijn.

Uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden is, ook al staat deze zwaar onder druk, en is de toegang tot dit systeem (vooral voor IDP's) moeilijk. Desalniettemin vormt het gegeven dat er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden is, eveneens een nuttige overweging teneinde de impact van het geweld op het dagelijkse en openbare leven in Bagdad in te schatten.

Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, en is de internationale luchthaven operationeel. Ook deze vaststellingen vormen een relevante overweging in het kader van de beoordeling van de ernst van de veiligheidssituatie en de impact van het geweld op het leven van de inwoners van Bagdad. Hieruit blijkt immers dat de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de veiligheidssituatie dermate verbeterd was dat deze een opheffing van het nachtelijk uitgaansverbod toeliet. Bovendien kan er redelijkerwijs van uitgegaan worden dat indien de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de situatie in Bagdad dermate ernstig was dat zij de bewegingsvrijheid binnen de stad zouden hebben beperkt.

De Iraakse autoriteiten hebben bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad.

De impact van geweld is verder niet van dien aard dat inwoners massaal Bagdad verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen op uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Het gegeven dat Bagdad een toevluchtsoord is voor Irakese burgers die het geweld in hun regio van herkomst wensen te ontvluchten, wijst er op dat Irakezen zelf van mening zijn dat het in Bagdad opmerkelijk veiliger is dan in hun eigen regio van herkomst. Daarenboven blijkt dat er vanuit België, zoals vanuit andere lidstaten van de EU, relatief gezien veel personen naar Irak terugkeren. Het gaat hierbij ook om personen afkomstig uit Bagdad. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat Bagdadis zelf van oordeel zijn dat zij actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging bij terugkeer.

Immers, indien de Bagdadis die vanuit België terugkeren van oordeel waren dat de situatie in Bagdad dermate ernstig was dat zij aldaar ingevolge hun loutere aanwezigheid een reëel risico op ernstige schade zouden lopen, kan aangenomen worden dat zij onder geen beding zouden (willen) terugkeren. Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 4 juni 2015 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie Irak nogmaals bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 4 juni 2015, §53, §54, §55).

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese asielzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Uw beide schoonbroers, Issam (H.H.K.A.) (OV nummer 8.084.182) en Bassam (H.H.A.-T.) (OV nummer 8.074.664), baseren zich gedeeltelijk op dezelfde vluchtmotieven als u en uw man. Ook zij verkregen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Uw schoonbroer, Ali (H.K.A.) (OV nummer 8.090.907), wiens vertrek uit Irak was ingegeven door andere redenen als u, verkreeg op 25 januari 2016 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De neef van uw man, Amjad (H.A.A.-T.) (OV nummer 8.117.182), die zich op andere vluchtmotieven baseerde als u, bevindt zich nog steeds in de asielprocedure.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekende partijen beroepen zich in een eerste middel op de schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, onder meer het redelijkheidsbeginsel en de zorgvuldigheidsplicht, en de materiële motiveringsplicht.

Waar verwezen wordt naar de beslissing inzake verzoekers broer, stellen zij op algemene wijze dat uit de bestreden beslissing niet kan worden afgeleid dat de uiteengezette feiten onmogelijk zijn en dat er geen reden is om aan het relaas te twifelen. Verder verwijzen zij naar het beroep dat bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) werd ingediend door verzoekers broer.

Waar hen tegenstrijdige verklaringen worden verweten inzake hun onderduikperiode, doen verzoekende partijen gelden:

“Uit de verklaringen van verzoeker blijkt evenwel dat hij niet aanwezig was toen zijn vrouw met de kinderen de woning heeft verlaten.

In ieder geval is deze tegenstrijdigheid onvoldoende zwaarwichtig om het relaas van verzoekers als ongeloofwaardig af te wijzen.”

Omtrent hun identiteitsdocumenten en de facebookprofielen van verzoeker, voeren verzoekende partijen aan:

“Het feit dat deze identiteitskaarten alsook de paspoorten voor de kinderen, reeds aangevraagd waren voor de gebeurtenissen waarvoor zij Irak dienden te verlaten plaatsvond, toont geenszins aan dat verzoekers hun vertrek uit Irak reeds eerder aan het voorbereiden waren.

Waren zij hun vertrek misschien ook aan het voorbereiden in 2011 omdat zij de paspoorten van de twee oudste kinderen reeds in 2011 hadden aangevraagd?

Het is duidelijk dat verwerende partij spijkers op laag water zoekt en louter loze beweringen poneert door voor te houden dat verzoekers de identiteitsdocumenten liet aanmaken om hun vertrek uit Irak voor te bereiden.

Tegen dergelijke loze beweringen kunnen verzoekers zich onmogelijk verweren.

Hetzelfde geldt voor de bewering van verwerende partij dat verzoekers moedwillig hun paspoorten zouden achterhouden. Verzoekers verklaarden duidelijk dat zij deze aan de smokkelaar dienden te overhandigen en zij de paspoorten niet hebben teruggekregen.

Tot slot stelt verwerende partij nog dat er een vermoeden is dat er op de facebook van verzoeker elementen terug te vinden zijn die hij verborgen zou willen houden omdat ze niet zouden stroken met zijn verklaringen.

Weerom is zulks een loze bewering en kan een vermoeden dienaangaande niet volstaan. Verwerende partij dient in concreto aan te tonen welke elementen dan door verzoekers achtergehouden zouden zijn. Verzoekers zijn bereid om hun volledige facebook aan verwerende partij open te zetten om aan te tonen dat zij niks te verbergen hebben.

Het gaat evenwel niet op om louter op grond van loze beweringen het relaas van verzoekers als ongeloofwaardig af te wijzen.”

Over hun problemen met hun familie, herhalen verzoekende partijen de aangevoerde feiten en stellen zij:

“Verwerende partij hecht geen geloof aan de verklaringen van verzoekers dienaangaande omdat de documenten die verzoekers voorlegden slechts fotokopiën waren. Het is voor verzoekers evenwel onmogelijk om de originele documenten voor te leggen. Bovendien zijn de verklaringen van verzoekers geenszins onlogisch of incoherent te noemen.

Het is niet bevreemdend dat de ouders van verzoekster op het ogenblik dat de oom vermoord werd door leden van AAH, verlangden dat zij met de kinderen bij haar kwamen, aangezien verzoeker op dat ogenblik het meeste risico liep voor een aanslag door AAH. Verblijven bij haar ouders was op de ogenblik de optie van het minste kwaad. Verzoekster kon ook niet voorzien dat de kinderen van de oom een moordpoging gingen ondernemen op hun zoon. Er waren voor die feiten geen redenen om hun zoon niet op bezoek te laten gaan bij hun oom.

Tot slot was er ook geen reden tot vrees voor de ouders van verzoekster wanneer zij toch nog enkele dagen bij hen verbleef nadat ze klacht tegen haar oom had ingediend. Het was immers de oom die verzoekster vreesde en niet haar ouders. Nadien ontving zij een schrijven van de Dulaimi stam dat zij niet langer tot de stam behoorde en zij met de dood werd bedreigd.

Er is geen incoherentie in de verklaringen van verzoekers dienaangaande te vinden.”

2.1.2. Verzoekende partijen voeren in een tweede middel de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en de algemene rechtsbeginselen der zorgvuldigheid (onder meer het redelijkheidsbeginsel). Volgens hen is er sprake van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

Verzoekende partijen vangen hun betoog aan met een overzicht van hetgeen gesteld wordt in de bestreden beslissingen en in de informatie die verweerder hanteerde bij het nemen van deze beslissingen. Tevens verwijzen zij in deze naar een internetartikel. Verzoekende partijen verwijzen daarnaast naar de inhoud van het Franstalige arrest nr. 165 615 van 12 april 2016 van de RvV.

Volgens verzoekende partijen is de situatie niet verbeterd. De laatste maanden is de intensiteit van het geweld integendeel terug verhoogd. Verzoekende partijen citeren uit internetartikels en informatie omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad. Eveneens wijzen zij op de cijfers van de website www.iraqbodycount.org. Volgens hen toont deze informatie aan dat het aantal burgerslachtoffers in Bagdad hoog is. Verweerder hield met de recente ontwikkelingen in Bagdad, die geleid hebben tot de zware aanslag begin juli, geen rekening. De actuele veiligheidssituatie in Bagdad is duidelijk volatiel en problematisch.

2.2.1. Verweerder legt op 22 november 2016 door middel van een aanvullende nota een update neer van de landeninformatie in het administratief dossier (rechtsplegingsdossier, stuk 7). Het betreft de COI Focus “IRAK, De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016” van 12 augustus 2016.

2.2.2. Verweerder legt op 28 november 2016 door middel van een aanvullende nota de “UNHCR Position on Returns to Iraq” van 14 november 2016 neer (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

2.3.1. De door verzoekende partijen aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.3.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekende partijen duiden niet welk(e) van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur zij benevens het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht geschonden achten. Evenmin duiden zij concreet hoe dit zou zijn geschied. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.3.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.4. In dit kader kan vooreerst worden aangestipt dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen ongemoeid laten waar terecht gesteld wordt:

“Verder verwees u naar uw medische toestand en legde u een medisch attest neer ter ondersteuning van uw psychologische problemen. Echter, betreffende deze medische motieven dient opgemerkt te worden dat deze geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient zich hiervoor te richten tot de gekijkte procedure.”

2.3.5. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van verzoekende partijen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.6. Waar verwezen wordt naar de beslissing inzake verzoekers broer, verwijzen verzoekende partijen naar het beroep dat door deze persoon werd ingediend bij de RvV. Het beroep van verzoekers broer, A.-T.B.H.H., is bij de RvV gekend onder het rolnummer RvV 192 786.

Ten aanzien van het asielrelaas van verzoekers broer werd in het kader van voormelde beroepsprocedure bij arrest nr. 180 157 van 23 december 2016 van de RvV geoordeeld als volgt:

“2.3.6. Waar verzoeker op algemene wijze poneert dat er geen rekening werd gehouden met alle omstandigheden en dat er geen rekening werd gehouden met zijn sociale, culturele, etnische en economische achtergrond, dient te worden opgemerkt dat het opwerpen van zulke algemeenheden niet dienstig is om afbreuk te doen aan de concrete motieven in de bestreden beslissing. Verzoeker preciseert niet in concreto met welke omstandigheden of elementen uit zijn achtergrond er niet of onvoldoende rekening zou zijn gehouden. Evenmin preciseert hij op enige wijze op welke wijze deze omstandigheden en elementen van invloed zouden zijn geweest op zijn verklaringen. Voorts geeft hij niet aan dat of hoe dit een weerslag zou hebben gehad op de inhoud van de bestreden beslissing en motivering.

Verzoeker tracht de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen voorts toe te schrijven aan problemen inzake de vertaling of communicatie. Verzoeker trachtte dit echter reeds te doen bij het CGVS en met de beweerde problemen inzake de vertolking wordt in de bestreden beslissing en bij de hierin gedane vaststellingen uitdrukkelijk en terdege rekening gehouden. Verzoeker toont overigens geheel niet aan dat de tolken die hem bijstonden, zoals hij heden voorhoudt, niet beëdigd waren. Zelfs indien dit zo was, dan nog kan uit dit loutere gegeven niet worden afgeleid dat de betreffende tolken het Arabisch onvoldoende machtig zouden zijn geweest om verzoeker bij te staan. Verzoeker toont verder niet aan dat dit zo was. Verzoeker vervalt bovendien andermaal in algemeenheden. Het staat verzoeker vrij om aan te tonen dat hetgeen neergeschreven werd in de gehoorverslagen niet overeenstemt met zijn verklaringen of incorrect is. Hij dient dit echter aan de hand van concrete elementen en argumenten aan te tonen. Verzoeker laat na dit te doen. Hij toont geenszins in concreto aan dat of welke van zijn gezegden foutief zouden zijn vertaald of neergeschreven. Evenmin toont hij concreet aan op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de inhoud van de bestreden motivering en beslissing. Uit de gehoorverslagen blijkt daarenboven dat de gehoren op normale wijze zijn geschied en kunnen geen problemen inzake de vertaling of communicatie worden afgeleid. De in de bestreden beslissing aangehaalde verklaringen zijn bovendien duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar, zodat niet kan worden aangenomen dat zij zouden berusten op vertaalfouten.

Verzoeker vestigt in het onderhavige verzoekschrift de nadruk op zijn neergelegde identiteitskaart. Ten aanzien van verzoekers identiteitsdocumenten, wordt in de bestreden beslissing echter met recht gemotiveerd:

“Echter, de verklaringen die u aflegde in verband met uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, stemmen niet overeen met de inhoud van deze documenten. Deze documenten werden vrij recentelijk (2015) uitgegeven. U gevraagd naar de redenen hiervan, bleef u in eerste instantie vaag en onduidelijk. Zo verklaarde u dat u uw vorige nationaliteitsbewijs verloor of beschadigde, maar wist u niet met zekerheid te vertellen wat er precies mee gebeurde. Nadat u werd gevraagd naar meer verduidelijking, bleef u opnieuw vaag en gaf u aan dat u niet meer precies wist wat er met uw vorig nationaliteitsbewijs gebeurde (zie gehoorverslag CGVS 2 p.7/16). Naast het gegeven dat u niet kon vertellen wat hiermee gebeurde, dient het CGVS u erop te wijzen dat het bevreemdend is dat op het door u voorgelegde nationaliteitsbewijs niet verwezen wordt naar het vorige exemplaar waarover u beschikte. Betreffende uw identiteitskaart, verklaarde u tweemaal dat u een nieuwe diende aan te vragen omdat uw vorige verouderd was (zie gehoorverslag CGVS 1 p.15/23 en gehoorverslag CGVS 2 p.7/16). Nadat u tijdens het gehoor op 21 december 2015 werd gewezen op het feit dat op de door u voorgelegde identiteitskaart vermeld staat dat u de vorige kwijtraakte, paste u uw verklaringen aan en gaf u aan dat u reeds verklaarde tijdens het eerste gehoor bij het CGVS dat u uw vorige identiteitskaart verloor. U legde de oorzaak van deze tegenstrijdigheid bij de tolk van het eerste gehoor, een argument dat u meermaals aanhield wanneer u geconfronteerd werd met tegenstrijdigheden en incoherente verklaringen (zie gehoorverslag CGVS 1 p.14/23 en gehoorverslag CGVS 2 p. 2;8;10/16 2;7-8/16). Het CGVS kan hier dan ook geen geloof aan hechten. Bovendien verklaarde u tijdens het tweede interview, waarbij een andere tolk aanwezig was, in eerste instantie opnieuw dat u een nieuwe identiteitskaart aanvraagde omdat de vorige verouderd was (zie gehoorverslag CGVS 2 p.8/16). Uit het bovenstaande kan het CGVS dan ook besluiten dat de door u voorgelegde documenten niet bekomen zijn op de wijze dat u beweert. Dit wijst erop dat u deze documenten niet in eigen persoon hebt bekomen of deze documenten niet authentiek zijn.”

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontkrachten. De vaststellingen inzake zijn nationaliteitsbewijs laat hij volledig ongemoeid. Ten aanzien van zijn identiteitskaart beweert verzoeker heden dat deze weldegelijk verouderd (versleten en beschadigd) was. Dit kan met zijn voormelde, uiteindelijke gezegden bij het CGVS echter hoegenaamd niet worden gerijmd. Dat verzoeker zijn verklaringen over zijn identiteitskaart andermaal aanpast, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen omtrent het bekomen van dit document en werpt een ernstige smet op de algehele geloofwaardigheid van zijn gezegden.

Omtrent verzoekers paspoort wordt in de bestreden beslissing verder terecht gesteld:

“Verder legde u enkel een fotokopie uit uw paspoort voor ter ondersteuning van uw identiteit. In verband met deze fotokopie dient het CGVS u erop te wijzen dat fotokopieën slechts beperkte bewijswaarde hebben gezien het geen originele documenten zijn en makkelijk kunnen worden aangepast mits enig knip-en plakwerk. Daarnaast gaf u aan dat uw laatste nieuwe paspoort in 2009 of 2010 werd uitgegeven terwijl uit de fotokopie blijkt dat deze reeds op 30 oktober 2008 werd uitgegeven (zie gehoorverslag CGVS 1 p.14/23 en groene map). Als verklaring voor de afwezigheid van uw origineel paspoort, gaf u aan dat uw origineel paspoort zich nog steeds bij de smokkelaar bevindt. U zou het paspoort terugkrijgen als u hem nog een verschuldigd bedrag zou betalen, maar achtte dit niet meer nodig gezien uw paspoort in 2016 vervalt (zie gehoorverslag CGVS 1 p.17/23 en gehoorverslag CGVS 2 p.13/16). Naast het feit dat het zeer eigenaardig is dat u aangeeft de smokkelaar nog steeds een bedrag van 1000 euro, wat een zeer hoog bedrag is, verschuldigd te zijn (zie gehoorverslag CGVS 1 p.17/23), kan het CGVS in het licht van bovenstaande en onderstaande argumenten ook hier geen geloof aan hechten. **Het CGVS vermoedt ten zeerste dat u uw paspoort bewust achterhoudt om de daarin vervatte reisweg en andere informatie te verhullen.**”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Hij beperkt zich er namelijk toe de gevolgtrekkingen te betwisten die het CGVS aan de voormelde vaststellingen verbindt. Hiermee doet hij aan de voorgaande motieven geen afbreuk.

Verzoeker voert evenmin enig dienstig argument aan ter weerlegging van volgende motieven:

“Daarnaast worden bovenstaande veronderstellingen bevestigd door uw verdere tegenstrijdige en leugenachtige verklaringen betreffende de plaatsen waar u in het verleden (al dan niet langdurig) hebt verbleven. Net zoals bij uw verklaringen in verband met uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, legde u incoherente en onduidelijke verklaringen af omtrent de reizen die u in het verleden maakte. Opnieuw legde u de oorzaak van de tegenstrijdigheden in uw verklaringen bij de tolk. Zo verklaarde u tijdens het eerste gehoor dat u éénmaal naar Iran op reis ging als toerist en zou u hierbij gebruik hebben gemaakt van uw oud paspoort.

Opmerkelijk hierbij is dan ook dat u verklaarde slechts één week in Iran te hebben verbleven omdat u moest zorgen voor de generatoren. Echter, dit is tegenstrijdig met het feit dat u eerder verklaarde dat u pas aan de generatoren begon te werken in 2009 of 2010, en uit de voorgelegde kopie van uw paspoort blijkt dat u in 2008 reeds een nieuw paspoort aanvroeg (daar dit uw laatste paspoort zou zijn, diende u voor uw reis naar Iran nog gebruik gemaakt te hebben van een ouder paspoort) (zie verklaring CGVS 1 p.14/23). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid antwoordde u in eerste instantie naast de kwestie. Nadat u opnieuw gewezen werd op de tegenstrijdigheid legde u, zoals u reeds eerder deed, de fout bij de vertaling van de tolk en het feit dat u moe was (zie gehoorverslag CGVS 1 p.14/23). Zoals reeds eerder vermeld hecht het CGVS hier geen geloof aan. **Daarnaast was u uiterst vaag en onwetend over uw e-mailadres en de verschillende facebookaccounts waarover u beschikt(e).** Wanneer u tijdens het eerste gehoor werd gevraagd naar uw e-mailadres, schreef u spontaan uw e-mailadres (b.1982m@yahoo.com) neer. Daarnaast gaf u aan dat u niet meer wist op welke naam u een facebookaccount aanmaakte en gaf u aan dat u in Irak een account liet aanmaken door iemand anders op basis van een telefoonnummer (zie gehoorverslag CGVS 1 p.11/23). Na het eerste gehoor werd er dan ook geen facebookaccount van u gevonden op uw naam, noch via het door u opgegeven e-mailadres. Gezien deze eerste verklaringen, is het dan ook uiterst eigenaardig dat u tijdens het tweede gehoor bij het CGVS, net het tegenovergestelde beweerde. U gaf immers aan dat u zich uw e-mailadres niet meer herinnerde, maar wel de naam van uw facebookaccount (Bassam (A.T.), zie facebookprofiel A blauwe map). Ook gaf u aan dat u uw e-mailadres niet kan onthouden terwijl u dit tijdens het eerste gehoor spontaan neerschreef (zie gehoorverslag CGVS 2 p.4/16). Op basis van de naam die u opgaf tijdens het tweede gehoor, werd er een facebookaccount teruggevonden waarop foto's van u te zien zijn (zie facebookprofielprofiel A). Hierbij dient worden opgemerkt dat al de beschikbare informatie die op uw 'wall' geplaatst werd dateert van december 2015 en januari 2016, wat doet vermoeden dat u dit profiel aanmaakte voor het CGVS. Daarnaast is het merkwaardig dat nadat het tweede gehoor plaatsvond, er wel een facebookaccount werd verbonden aan het e-mailadres dat u opgaf tijdens het eerste gehoor, maar dan wel op naam van 'Haider' (zie facebookprofiel B). Op het facebookaccount van Haider zijn verschillende commentaren te zien van een facebookprofiel op naam van 'Bm Bm (A.)' (zie facebookprofiel). Op dit laatste facebookaccount staan talrijke foto's en berichten geplaatst sinds 2010. Gezien dit profiel op naam van 'Bm Bm (A.)' staat, u steeds op de (profiel)foto's staat, en 'Asra' opgegeven staat bij de familierelaties van dit account, kan het CGVS ervan uitgaan dat u de beheerder bent van dit facebookprofiel. Het is dan ook het eigenaardig dat u zich de naam van dit facebookaccount tijdens het gehoor bij het CGVS niet meer kon herinneren aangezien uit dit account blijkt dat u al jarenlang redelijk actief bent op facebook. Bovendien verklaarde u dat u geen fan bent van facebook en het niet zo vaak gebruikt, wat niet blijkt uit twee facebookaccounts (A en C, zie gehoorverslag CGVS 2 p. 4-5/16). Hieruit blijkt immers dat u een fervente facebookgebruiker bent. **Wat er ook van zij, het achterhouden van deze informatie doet vermoeden dat u bepaalde zaken te verbergen heeft voor de Belgische asielinstanties. Dit vermoeden wordt bevestigd door de vele foto's van u in Turkije die door u op het facebookprofiel (C), dat u achterhiel voor het CGVS, werden geplaatst. Uit deze foto's blijkt immers dat u zeer vaak of langdurig in Turkije verbleef, wat niet overeenstemt met uw verklaringen.** Nadat u tijdens het tweede gehoor meermaals werd gevraagd naar uw reizen naar Turkije en u steeds afwijkend antwoordde, gaf u aan dat u voor uw definitief vertrek uit Irak in mei 2015, slechts twee keer op reis ging naar Turkije ging en dit tussen 2012 en 2015 (zie gehoorverslag CGVS 2 p.9-12/16). Echter, u plaatste tal van foto's die op verschillende plaatsen en tijdstippen werden genomen in Turkije tussen 2010 en 2015 op dit facebookaccount. Ook plaatste u foto's, waarvan één foto genomen werd in de Torku Arena in Turkije, wanneer u beweerde ondergedoken te zijn in Bagdad (zie info blauwe map: facebookprofiel C en Torku Arena). **Gezien u uw paspoort achterhoudt, u ongeloofwaardige verklaringen aflegde omtrent uw recente identiteitsdocumenten, u uiterst onduidelijk, vaag en tegenstrijdig bleef over uw verblijf in Turkije en uw facebookaccount met talrijke foto's van u in Turkije tussen 2010 en 2015 verzweeg, heeft het CGVS een zeer sterk vermoeden dat u Irak reeds voor mei 2015 voor (een) lange periode(s) hebt verlaten. Daarenboven was u niet in staat om uw vertrek uit Irak in mei 2015 aan de hand van enig reisdocument te staven, hoewel deze reis door een vriend van u zou geregeld zijn (zie gehoorverslag CGVS 2 p.11/16).** Het feit dat u het CGVS na het tweede gehoor enkele foto's bezorgde van u in Irak die volgens uw verklaringen in 2003, 2006, 2014 en 2015 werden genomen (zie groene map), toont slechts aan dat u dat u op bepaalde ogenblikken in Irak was, maar ook niet meer dan dat. Deze foto's kunnen het vermoeden dat u niet meer langdurig in Irak verbleef niet weerleggen."

De loutere betwisting van de conclusies die in de bestreden beslissing aan de voormelde motieven worden verbonden, is immers geheel niet dienstig om aan deze motieven en conclusies afbreuk te doen.

Bovendien spreekt het voor zich dat verzoekers vage verklaringen over zijn recente reizen en verblijfplaatsen afbreuk doen aan zowel de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas als zijn algehele geloofwaardigheid. Daar verzoeker blijkens de foto van de Torku Arena op het ogenblik waarop zijn beweerde asielrelaas zich in Bagdad in het afspelen was klaarblijkelijk in Turkije vertoefde, kan aan zijn asielrelaas niet het minste geloof worden gehecht.

Verzoeker onderneemt geen poging teneinde de bestreden beslissing te weerleggen en laat deze volledig onverlet waar gesteld wordt:

“Uw bewering dat u permanent verbleef in Irak tot mei 2015, wordt ook verder ondermijnd door volgende elementen. Zo verklaarde u foutief dat de avondklok in Bagdad nog van toepassing was bij uw vertrek in mei 2015 en deze enkel tijdens Ramadan (juli) tijdelijk werd opgeheven (zie gehoorverslag CGVS 1 p.8/23). Echter, uit informatie blijkt dat deze reeds werd opgeheven in februari 2015 (zie blauwe map). Daarnaast was u niet in staat een kieskaart voor te leggen die werd uitgegeven voor de verkiezingen in 2014. U verklaarde dat u geen interesse had in politiek, maar het CGVS vermoedt dat u geen kieskaart hebt omdat u zich elders bevond (zie gehoorverslag CGVS p.13/23).

Ook uw verklaringen en voorgelegde documenten betreffende het door u aangehaalde asielrelaas konden niet overtuigen. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u foto's van uw moeder en neefje voor die verwond raakten, en een kopie van een dreigbrief van de leden van AAH (zie groene map). In verband met de foto's dient het CGVS te vermelden dat deze geenszins de oorzaak van deze verwondingen aantonen en bijgevolg geen bewijs bieden van de problemen die u in Irak zou ondervonden hebben. Aangaande de dreigbrief, waarvan u slechts een kopie voorlegt, dient het volgende te worden opgemerkt. Vooreerst werd u reeds gewezen (zie supra) op de beperkte waarde van fotokopieën. U gevraagd waar de originele dreigbrief zich bevindt, verklaarde u dat deze brief zich bij het politiekantoor in Bagdad zou bevinden. Uw oom zou met de originele dreigbrief naar de politie gegaan zijn, waarna de politie de dreigbrief inhield om de leden van AAH te beschermen (zie gehoorverslag CGVS 1 p.15/23). Dat uw oom met deze dreigbrief naar de politie ging terwijl u zelf aangaf dat de politie samenwerkte met leden van AAH en u door politiemannen verraden werd (zie gehoorverslag CGVS 1 p.18/23), is uiterst eigenaardig. Daarenboven gaf uw broer Issam hier geen enkele blijk van tijdens zijn gehoor op 1 oktober 2015. Hij verklaarde immers dat u het originele document overhandigde tijdens uw eerste interview (zie gehoorverslag CGSV Issam (H.H.K.A.) p.15/21). **Daarnaast legde u meerdere incoherente en onlogische verklaringen af in verband met uw asielrelaas.** Zo beweerde u Irak te hebben verlaten met uw eigen paspoort vanuit de luchthaven van Bagdad, wat onlogisch en risicovol lijkt te zijn in de door u omschreven omstandigheden. Uw verklaring dat de luchthaven onder de controle van een Brits bedrijf zou zijn en milities er weinig macht hebben, biedt in de door u geschetste context geen afdoende verklaring hiervoor. U gaf immers aan dat u verraden werd door de politie en zij de originele dreigbrief inhielden om de leden van AAH te beschermen. Bovendien verklaarde u zelf dat het een risico was om Bagdad via de luchthaven te verlaten (zie gehoorverslag CGVS 1 p. 20/23). Verder gaf u aan dat u ging onderduiken bij een vriend die slechts op 3 kilometer van uw ouderlijk huis woont, wat de door u aangehaalde vrees verder in twijfel trekt (zie gehoorverslag CGVS 1 p.19/23 en gehoorverslag CGVS 2 p.4/16). Gezien u vreesde vermoord te worden door leden van AAH, is het eigenaardig dat u zich zo dicht bij uw ouderlijk huis zou schuilhouden. Betreffende de verklaringen in verband met de onderduikadressen, is het zeer eigenaardig dat uw broer Issam tijdens het gehoor dat plaatsvond op 1 oktober 2015, niet wist te vertellen waar u en Wissam zich zouden hebben schuilgehouden in Bagdad na 10 mei 2015 (zie gehoorverslag Issam (H.H.K.A.) p.10-11/21). Het feit dat u verklaarde dat jullie elkaar in Bagdad niet op de hoogte brachten van jullie schuilplaatsen biedt hier geen verklaring voor (zie gehoorverslag CGVS 1 p.19/23). Op 1 oktober 2015 wist Issam immers nog steeds niets te vertellen waar u en Wissam zich zouden hebben schuilgehouden. Deze onwetendheid wijst er dan ook op dat de door u aangehaalde feiten niet hebben plaatsgevonden. Ten slotte gaf u aan dat uw moeder, wiens drie zonen gezocht zouden worden en wiens broer werd vermoord door leden van AAH, nog steeds in haar ouderlijk huis in Bagdad verblijft (gehoorverslag CGVS 1 p.10-19/23). Opnieuw is dit een onlogisch element in uw asielrelaas. **Voorgaande elementen ondermijnen dan ook uw aangehaalde problemen en asielrelaas verder.**

Daarnaast legde u een overlijdensakte van uw oom voor. Gezien documenten slechts bewijswaarde hebben voor zover ze overeen komen met geloofwaardige verklaringen, kan ook hier geen geloof aan gehecht worden. Bovendien beschikt het CGVS uit informatie en die werd toegevoegd aan het administratieve dossier, waaruit blijkt dat (ver)vals(t)e documenten veelvuldig voorkomen in Irak.

Verder gaf u aan dat u en uw familie nog steeds worden gezocht in Karbala omwille van de vete waarbij uw vader in 1990 vermoord werd, maar geeft u aan dat u Irak hebt verlaten omwille van andere redenen. (zie gehoorverslag CGVS 1 p.5/23). Ten slotte verklaarde u dat u nooit andere problemen hebt ondervonden in Irak dan het door u aangehaalde ongeloofwaardige asielrelaas (zie gehoorverslag CGVS 1 p.19;21/23).”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij door verzoeker niet worden aangevochten, onverminderd gehandhaafd.

Op basis van de voorgaande vaststellingen, dient te worden besloten dat verzoeker niet langdurig in Irak verbleef tot mei 2015. Eveneens blijkt uit het voormelde dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielaars, dat zich in mei 2015 zou hebben afgespeeld in Bagdad.

Derhalve kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.”

De voormelde motieven gelden ook voor verzoekende partijen. Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan de problemen van verzoekers broer, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de vrees die verzoekende partijen stellen te koesteren voor AAH. Zij baseren zich hiervoor immers op bedreigingen die het gevolg zouden zijn van de problemen van verzoekers broer.

2.3.7. In de bestreden beslissing wordt met recht gemotiveerd dat er elementen zijn die de geloofwaardigheid van het asielaars van verzoekende partijen nog verder ondergraven. Zo wordt hierin met reden gemotiveerd:

*“Zo legden u en uw vrouw tegenstrijdige verklaringen af omtrent enkele essentiële elementen van jullie onderduikperiode. Uit de vragenlijsten van het CGVS die door jullie werden ingevuld blijkt dat jullie verklaarden dat uw vrouw op 15 mei 2015 werd opgehaald door haar familie bij het huis van Sadi (zie vragenlijst CGVS man punt 5 en vragenlijst CGVS vrouw punt 5). Ook tijdens het gehoor dat plaatsvond bij het CGVS verklaarde u dat uw vrouw werd opgehaald door haar familie bij het huis van Sadi (zie gehoorverslag CGVS man 2 p.3-4/5). Het is dan ook eigenaardig dat uw vrouw tijdens de gehoren die plaatsvonden bij het CGVS verklaarde dat Sadi haar naar haar familie bracht (gehoorverslag CGVS vrouw 1 p.3/7, gehoorverslag vrouw CGVS vrouw 2 p.9/13). Uw vrouw werd gewezen op jullie tegenstrijdige verklaringen en het feit dat ze eerder aangaf (tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS) dat ze samen met de kinderen door haar familie werd opgehaald in het huis van Sadi. Als verklaring voor deze tegenstrijdigheid gaf ze aan dat ze het zich niet kon herinneren en tijdens het vorige interview enkel akkoord ging met uw verklaringen (zie gehoorverslag CGVS vrouw 2 p.9/13). Daarnaast dient het CGVS u erop te wijzen dat u tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS eveneens verklaarde dat u, op de dag dat uw vrouw het huis van Sadi verliet, later thuiskwam en uw gezin het huis van Sadi reeds had verlaten (zie vragenlijst CGVS man punt 5). Het is dan ook uiterst tegenstrijdig dat u tijdens het gehoor bij het CGVS verklaarde dat u nooit buitenshuis ging tijdens deze onderduikperiode. U hierop gewezen, gaf u aan dat er (vertaal)fouten werden gemaakt tijdens de vorige interview (zie gehoorverslag CGVS man 2 p.3/5). Aan deze loze verklaringen kan het CGVS geen geloof hechten. **Deze tegenstrijdige verklaringen betreffende essentiële elementen in uw asielaars bevestigen dan ook dat het door u aangehaalde incident waardoor u met de dood werd bedreigd door leden van AAH niet heeft plaatsgevonden.”***

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van voormelde motieven geen dienstige argumenten aan. Het loutere gegeven dat verzoeker niet aanwezig zou zijn geweest toen zijn vrouw de woning verliet, biedt voor de voormelde vaststellingen namelijk hoegenaamd geen verklaring. Indien zij werkelijk een ernstige en geloofwaardige vrees voor vervolging koesterden, kon immers worden verwacht dat verzoekende partijen, al was het maar in het kader van onderhavige asielaarsprocedure en met het oog op hun gehoren, het met elkaar zouden hebben gehad en elkaar zouden hebben ingelicht omtrent de cruciale elementen in het asielaars. Bijgevolg mocht eveneens worden verwacht dat zij eensluidende verklaringen zouden afleggen over voormelde elementen. Hoe dan ook bieden verzoekende partijen met het voorgaande geheel geen uitleg voor het gegeven dat zij beide ook zelf tegenstrijdige verklaringen aflegden over hun vermeende onderduikperiode. Dit is, in tegenstelling met wat zij voorhouden, nochtans een essentieel element in hun asielaars.

Verder wordt in de bestreden beslissingen terecht gesteld:

“Verder dient het CGVS te vermelden dat u onware verklaringen omtrent uw facebookprofielen aflegde. Zo werd u gevraagd naar de facebookprofielen waarover u beschikt, en verklaarde u dat u over één facebookprofiel onder de naam (W.H.) beschikt. Behalve deze zou u geen ander profiel hebben (zie gehoorverslag CGVS man 1 p.8/21). Het is dan ook eigenaardig dat het CGVS een tweede facebookprofiel van u vindt waarop u reeds enkele jaren actief bent (zie blauwe map document 5). Dit doet dan ook vermoeden dat er op uw facebookprofielen, elementen terug te vinden zijn die u verborgen wil houden daar ze niet stroken met uw verklaringen.”

Verzoekende partijen slagen er niet in deze motieven te ontcrachten.

De loutere ontkenning van de gevolgtrekkingen die het CGVS aan verzoekers leugenachtige verklaringen verbond, is immers geenszins dienstig om afbreuk te doen aan deze motieven. Dat verzoeker leugenachtige verklaringen aflegde over zijn facebookprofiel(en) werpt weldegelijk een zware smet op de algehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Omtrent het tweede vluchtmotief dat verzoekende partijen aanhaalde, dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen geheel onverlet laten waar gesteld wordt:

“Als tweede vluchtmotief gaf u aan dat u en uw vrouw problemen ondervonden met haar familie omwille van jullie gemengd huwelijk. Er zouden zich bepaalde gebeurtenissen hebben voorgedaan waardoor uw vrouw uit haar stam werd gezet en bedreigd werd met de dood. Echter, gezien deze gebeurtenissen, zijnde de moordpoging op uw zoon Hussein en de klacht die uw vrouw nadien indiende waardoor zij uit de stam werd gezet, verbonden zijn aan bovenstaande elementen in uw asielaanvraag die ongeloofwaardig worden geacht, kan het CGVS ook hier geen geloof aan hechten. U verklaarde immers dat u met uw gezin onderdook in mei 2015 ten gevolge van uw problemen en uw vrouw na de dood van uw oom, samen met jullie kinderen naar haar familie ging.

Naast het feit dat het CGVS omwille van bovenstaande redenen geen geloof hecht aan de moordpoging op uw zoon, en bijgevolg aan de klacht die uw vrouw hiervoor indiende en het feit dat ze uit haar stam werd gezet, dient het CGVS het volgende op te merken. Ter ondersteuning van de klacht, rechtszaak en arrestatie van de familieleden van uw vrouw, legde u twee fotokopieën neer van juridische documenten. Echter, deze documenten kunnen bovenstaande appreciatie van uw asielaanvraag niet omkeren daar documenten enkel bewijswaarde hebben voor zover ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. Ook legde u slechts fotokopieën neer, en deze zijn makkelijk te vervalsen mits enig knip-en plakwerk, waardoor ze geen enkele bewijswaarde hebben. Daarenboven blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratieve dossier, dat corruptie en documentenfraude veelvuldig voorkomt in Irak. Ditzelfde geldt voor de voorgelegde kopie waarin vermeld staat dat uw vrouw uit haar stam wordt gezet. Daarbij dient het CGVS op te merken dat dit document werd opgesteld op 15 oktober 2015, en dus nadat jullie een asielaanvraag in België indienden, waardoor het een gesolliciteerde indruk wekt. Bovendien is het eigenaardig dat dit pas in oktober 2015 werd opgesteld terwijl de incidenten die hiertoe aanleiding zouden hebben gegeven zich in mei, juni 2015 hebben voorgedaan.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien hiertegen niet één dienstig en concreet argument wordt aangevoerd, onverminderd gehandhaafd.

Verzoekende partijen laten de bestreden beslissingen eveneens volledig ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Betreffende de problemen die u ondervond met de schoonfamilie, blijkt uit de verklaringen van u en uw vrouw dat jullie verder nooit dermate ernstige problemen ondervonden hebben met haar familie waardoor jullie het land dienden te verlaten. U zou met uw vrouw gehuwd zijn in 2004 zonder akkoord van haar familie, en verklaarde dat u destijds werd bedreigd met de dood door de oom van uw vrouw indien u met haar zou huwen. U gevraagd naar eventuele problemen die u tussen 2004 en 2015 met uw schoonfamilie ondervond, was u niet in staat om bepaalde gebeurtenissen te omschrijven. Naast het feit dat u aangaf dat u ‘gewoon problemen’ ondervond met uw schoonfamilie, verklaarde u uiteindelijk dat u geen persoonlijke problemen ondervond met hen tussen 2004 en 2015. U stelde bovendien dat u wist dat ze u toch niet gingen vermoorden. Daarnaast gaf u aan dat u Irak niet heeft verlaten omwille van problemen met uw schoonfamilie, maar verklaarde u wel dat uw vrouw voor hen bang is (zie gehoorverslag CGVS man 1 p.20/21).

Tenslotte gaf u aan dat uw vader in 1990 in Karbala vermoord werd omwille van een vete tussen verschillende stammen, maar verklaarde u dat uw familie naar Bagdad verhuisde en u hier verder geen problemen door heeft ondervonden (zie gehoorverslag CGVS 1 p.4/21). Ten slotte haalde u geen andere problemen aan waarom u Irak diende te verlaten (zie gehoorverslag CGVS man 1 p.19-20/21).

(...)

Betreffende de door u aangehaalde problemen die u met uw familie zou ondervonden hebben in verband met uw gemengd huwelijk, dient het CGVS het volgende op te merken. U verklaarde dat uw familie tegen uw huwelijk gekant was, uw familie u onder druk zette om te scheiden was en dat u enkel een goed contact had met uw moeder (zie gehoorverslag CGVS vrouw 1 p.4/7). Echter, uit uw verklaringen blijkt dat, desondanks het feit dat u door uw familie onder druk stond om met uw man te scheiden, u op regelmatige basis contact had met uw familie. Zo verklaart u dat u ongeveer om de drie weken naar uw moeder ging wanneer uw vader en broers niet thuis waren. Ook gaf u aan dat uw man u naar uw moeder vervoerde (zie gehoorverslag CGVS vrouw 2 p.6/13). Bijgevolg was hij op de hoogte van jullie contact. Verder bleek uit uw verklaringen dat u soms nog contact had met uw vader en broers (zie gehoorverslag CGVS vrouw 2 p.8/13).

Bijgevolg dient het CGVS te besluiten dat, indien uw familie werkelijk tegen uw huwelijk gekant was, dit niet voor dermate ernstige problemen zorgde waardoor u Irak diende te verlaten. U had immers op regelmatige basis contact met uw familie en gaf aan dat u tussen 2004 en 2015 geen problemen ondervond met uw familie. Bovendien verklaarde u dat u in Irak nooit een oplossing heeft gezocht voor het feit dat uw oom druk uitoefende op uw vader opdat u zou scheiden (zie gehoorverslag CGVS vrouw 2 p.6;8/13), wat de zwaarwichtigheid van de door u aangehaalde problemen verder ondermijnt. Tenslotte verklaarde u dat u nooit andere persoonlijke problemen heeft ondervonden in Irak behalve het door u aangehaalde ongeloofwaardige asielaanvraag (zie gehoorverslag vrouw 2 p.6;12/13)." Ook deze motieven vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht. Gezien zij niet worden aangevochten, blijven zij onverminderd overeind.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan de beweerdte vrees voor vervolging van verzoekende partijen. Kritiek op de overige, overtollige motieven inzake hun identiteitsdocumenten en *"enkele onlogische en incoherente elementen"* in het asielaanvraag kan derhalve op zich niet volstaan om de teloorgegane geloofwaardigheid van hun vrees te herstellen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.7. Betreffende de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet kan worden opgemerkt dat het niet ter betwisting staat dat er in Irak een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio, of de route daarheen, een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) (cf. European Asylum Support Office, *Article 15(c) Qualification Directive (2011/95/EU), A judicial analysis*, December 2014, nr. 1.8).

De Raad hecht inzake de beoordeling van artikel 48/4, § 2, c) belang aan het laatste standpunt van UNHCR inzake de terugkeer naar Irak. Dit standpunt, bijgebracht door verweerder en getiteld *"UNHCR Position on Returns to Iraq"* dateert van 14 november 2016 en is derhalve actueel.

De conclusie in het standpunt van UNHCR inzake terugkeer naar Irak luidt (cf. punt 47):

"Under the present circumstances, UNHCR urges States to refrain from forcibly returning any Iraqis who originate from areas of Iraq that are affected by military action, remain fragile and insecure after having been retaken from ISIS, or remain under control of ISIS. Such persons, including persons whose claims for international protection have been rejected, should not be returned either to their home areas, or to other parts of the country. Many Iraqis from these areas are likely to meet the criteria of the 1951 Convention for refugee status. When 1951 Refugee Convention criteria are found not to apply, broader refugee criteria as contained in relevant regional instruments or complementary forms of protection are likely to apply. Depending on the profile of the individual case, exclusion considerations may need to be examined."

(eigen vertaling: *"Onder de gegeven omstandigheden dringt UNHCR er bij de Staten op aan om zich te onthouden van het gedwongen terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die getroffen zijn door militaire acties, fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, of onder controle blijven van ISIS. Deze personen, met inbegrip van de personen wiens verzoeken tot internationale bescherming werden verworpen, mogen niet worden teruggebracht naar hun thuisgebieden of andere delen van het land. Vele Irakezen van deze gebieden zullen waarschijnlijk in aanmerking komen voor de criteria van het Vluchtelingenverdrag van 1951. Wanneer de criteria van het Vluchtelingengedrag niet van toepassing zouden zijn, dan zullen ruimere vluchtelingencriteria, zoals deze voorkomen in de relevante regionale instrumenten of in bijkomende vormen van bescherming, waarschijnlijk van toepassing zijn. Afhankelijk van het profiel van de individuele zaak kunnen overwegingen inzake exclusie mogelijkerwijze worden onderzocht."*)

UNHCR verzet zich blijkens het voorgaande tegen het terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die (i) getroffen zijn door militaire acties, (ii) fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, (iii) onder controle blijven van ISIS.

Uit de landeninformatie in het onderhavige dossier, zoals aangereikt door verzoekende partijen en door verweerder, kan niet worden afgeleid dat Bagdad onder één van de voormelde gebieden valt. Hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, kan uit de landeninformatie niet worden opgemaakt dat er zich in Bagdad militaire acties afspelen. De landeninformatie in het dossier maakt geen melding van militaire confrontaties in Bagdad. Het komt in Bagdad niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Bagdad blijkt ook een groot aantal intern ontheemden ("IDP's") op te vangen (*UNHCR Position on Returns to Iraq*, 16 november 2016 nr. 34) en er blijken sinds het midden van 2015 een toenemend aantal Irakezen terug te keren naar onder andere Bagdad (*ibidem*, nr. 40).

UNHCR maakt er nergens melding van dat Irakezen die afkomstig zijn uit Bagdad niet naar Bagdad kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is bijgevolg een duidelijke aanwijzing dat de situatie in Bagdad niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer geïsoleerd dan de andere soennieten in Bagdad.

Het gros van de terroristische aanslagen in Bagdad is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiiitische burgerbevolking in Bagdad geïsoleerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd.

Eenzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dat jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekende partijen louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico zouden lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van hun leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De verwijzing naar het Franstalige arrest nr. 165 615 van 12 april 2016 van de RvV is te dezen niet dienstig nu dit arrest, nog daargelaten dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentwaarde hebben, geen betrekking heeft op de in het kader van onderhavige beroepsprocedure gehanteerde, recentere informatie, zoals onder meer aangebracht door verzoeker zelf.

In zoverre verzoekende partijen zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen nog zouden beroepen op hun asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS